

మనోహరత్వంబున కోపంబుదోచునెడ మృదూక్తియు నవభూషణంబు
బయందిచ్చయుంగలదియై యుండునల ॥ ౫

ముగ్ధ. చ ॥ పలపులతేనియానతిని వామవిలోచనమేనిచాయల్. వె
టియగయావనంబుశుభ వేళనువాస్తు విధిన్విధించెగా । పలుకునుధానము
ద్రమునుబాగుగమోము సుధాంశుమాధురి । గలికిమెటుంగు జూపున
జఖంజనచాతురిమించినిల్వగ ॥ ౬

లజ్జితయావన. శా ॥ లీలన్బాలకము న్నెడలిహాలింగేలకర్ణస్ఫు
ర । ధోలాపాంగములంటి కేళిలనడల్లోలోత్పలంబుచుకై । వాలభాంతి
నియారుజమ్మునఖరవ్యాపారలీలన్వడి । నోలెన్మానినలల్కుతోనవిదిత
శోభిభ రాయానయై ॥ ౭

జ్ఞాతయావన.

క ॥ సరసిజనయనానీకుచ । మరయస్వయంవ్యక్త శృంగభునందమునొం
డె ॥ ధరనేధన్యునినఖమున । కరమరుదగు జంద్రోహుటగరిమవ
హించు ॥ ౮

నవోధ. చ ॥ కరములబట్టిసం గునుమకల్పితతల్పమునందు జేన్చినుం
దరముగఁ గొగిలించినను దత్తరమందును బైలుదేరగా । నిరవుగొనంగ
బాదరసమెవ్వడు నిష్కలచేతవానికిం । దరమగుగానవోధయెదదాల్పగ
జందులు దొక్కకుండగ ॥ ౯

విస్మయనవోధ. చ ॥ కరములనూరుపుల్పెనచి గ్రోక్కున నీముబట్టి
యన్యమా । కరమునగుబ్బలంబూదుల గాంతనిమిలితలోచనాంతయై ।
వరునిసమీపభాగమున స్తైఖినిగాగనవోధడించుచ ॥ నిరుజమలీలమిరళ
యనీయమునం బవళించు వేగమున్ ॥ ౧౦

వ ॥ లజ్జయు మస్మనోత్సాహంబును సమానముగాగలది మధ్యయు
ది యులాలనాతిశయంబున నతివిస్మయనవోధయై మరిప్పియుండు నేరం
బుజేసినయెడ ధైర్యంబుగలయవ్వడు వక్రోక్తియు ధైర్యంబులేనియెడ ప
రుషంబునుంగలిగియుండునల ॥ ౧౧

వ. గ్ధ. ౧౧ నిర్దురగోయినన్దుని నెమ్మెముం గనచూడదక్కట ।

నిద్దురబోవకున్న బతికెమ్మికరగి హాణంబొనర్చుగా । నిద్దురబోవరాదాదు
నిద్దురబోవకునుండరాదని । స్మద్దియచింత సేయుచును ముద్దులుగుట్టు
చుఁ జేరెయ్యకున్॥ ౧౨

స॥ పతియందుమాత్రము రతిగోవిదయగునది ప్రాధిభయల్లది సురత
ప్రియయసురతానందమోహితయునన ద్వివిధయగునందు॥ ౧౩

సురతప్రియప్రగల్భ.

చ॥ చనుమొసలంటిమోవి సరసంబుగనానుచు గంతగూహనం । బా
సరగనీవిజాచిన్ నెరులొత్తుచు మోమువిభండుజూచినన్ । దినమృణితో
చుభాపవితర దేటగునోయని ప్రేమమూరగా । ననువుగగర్జ హల్లకము
లంగనగప్పె బహుంచలంబునన్॥ ౧౪

సురతానందమోహితప్రగల్భ.

చ॥ ఉరమునగోరుమోవిపయినుంచిన పల్మనచారుహారము । తైరలి
సపూలదండలును తేటవడన్ రతివేళనతనే । నెరిగినంగనా సురతమె
క్కడనా తెలివేదెచ్చెల్లి । చిరముగనీవుబోధనలు చేసినదెక్కడశిక్ష
లెక్కడన్॥ ౧౫

స॥ మధ్యాప్రగల్భనాయక లిరువురుంగోపంబుతోచు నెడధీరయనధీ
రయు ధీరాధీరయననం ద్రివిధలగుదురందు వ్యంగ్యంబున గోప్యకాశం
బుసేయునదిధీర వ్యంగ్యరహితంబుగఁ బరుషంబులుబలుకునదియధీర -
వ్యంగ్యవ్యంగ్యంబుగఁ గోప్యకాశంబుసేయునది ధీరాధీరయగునందు
మధ్యధీరకుకోపనచంబువ్యంగ్యంబు మధ్యాధీరకుపరుష వనంబు మధ్య
ధీరాధీరకు వచన రుదితంబులుంగిలియుండు ప్రాధీరకరతిసంభ్రామ
మెంచకుండుటయుఁ ప్రాధీరకరతర్జనతాడనంబులఁ గోప్యకాశంబు
నుఁ ప్రాధీరాధీరకు సురతౌదాస్యతజన్తాడనంబులఁ గోప్యకాశం
బునం గలిగియుండునట్టి ధీరాధీరదంబులు స్వీయయందు గోపనియతం
బులై యుండుగాని యన్యాసామాన్యలయందు నియతంబులుకానేరవు
యల॥ ౧౬

మన్వర్థర॥ చ॥ చలితమదాళిపుంజమగు సన్సృతకుంజములంబులఁగన్

ద్రోహోవువోఁ । దరుచుమునుంగుజెందునొక తన్నినిజూచి యదాత్మకర
తుడై । సరసును వేరెయొక్కతెను సద్దొనరింపకనొత్తగిల్లితా । నరుము
చు నిద్రితేపెఁ జలితాంగులి చాతురి నీవి జార్చుచున్ ॥ ౨౪

అధీరాజ్యేష్టాకనిష్ఠ. చ॥ అలరులతోటలోవిభుడుహాననిగుంభిత తో
ర్ధ్వబాహుడై । పొలుపుగనమృగానొకతెబువ్వులచేర్వగబంచినవ్వుమొ
ల్కులునునుమోముపైనిగుండగాతరమీలితలోచనాంచలో । త్కలిక చ
నుత్కృత్తులుకుంగాతనుగొగిటజేర్చెనేర్చునన్ ॥ ౨౫

ధీరాధీరాజ్యేష్టాకనిష్ఠ. మ॥ హరిణిలోచనలిద్దరొక్కయెడఁ గోపాటోపి
తస్వాంతులై । మెరయన్నాధుడప్రీతిసేయొరకై మేలై నరశ్శంబులి ।
ద్రోహాస్తంబులనుంచువోనొక ద్రోహస్తంబుందిడెన్నున్నది । త్తననన్యంగు
చమంతియింపుంగ నెహస్తాహస్తిచంభంబునన్ ॥ ౨౬

శ్రీకరింబుగ బరకీయాలక్షణంబులు దాహరించెడఁ బరపు
రుపునియంగలియనురాగంబుం బ్రకాశపరుడకుండునది పరకీయయగునా
పరకీయద్వివిధ కన్యకయపరోధయునన పితృద్యధీనకాపున కన్యాచే
ఁగదిత్రయోదశ భేదంబగు స్వీయాలక్షణంబుప్రాదశ పద్యదశంబులుం
పక్ష్యచన కేసరింబులుంగలఁగి మకుసుమము ।

ప్టులుగూఢంబులుపరోఘాచేష్టలునట్లనయండునల॥ ౧

పరకీయ. చ॥ సరిదుపకంఠకుంజమిది సారసబాణుని సేవకండమా ।
యిరవునతెమ్మెరల్మిగులనింపులతావులగుంపునంబుద । స్థిరరచనాధరీణ
మిదిచిన్మల్లవేళయనయ్యెనెచ్చెలీ । నరునకధీనమై మనముసాఁడెనేమి
టివై న సేయగన్ ॥ ౨

స॥ గుప్తయువిదగ్ధయలక్ష్మితయగులటయనను శయానయుముదిత
యుసాహసికయు బ్రతిభాచతురయన పలాచచతురయనను నవిమొదల
గునవాంతరి భేదంబులు పరకీయయందంతర్భావంబులైయుండునందుగుప్త
యనుపరకీయన్మత్తసురిగోపనయు వతిఁప్యమాణసురితగోపనయు వృ
త్తవతిఁప్యమాణసురితగోపనయు ననద్రీవిధయగునందు॥ ౩

వృత్తసురితగోపన॥ క॥ చేసినరొడఁజేఁ బట్టిన । పూసరమునఁ గొట్టి
తరుమఁ బోకకుకంటే । యానముచూచితెయిక్షతిఁ । జేసిభళీయంచు
నేగెఁ తెలియేమిందా॥ ౪

వతిఃప్రమాణమరతగోపన ॥ క॥ ఓచెలిమావారలుభవ । నేను
తై నంబ్రీహుణనిలయమునందుం । జేచప్పడుతో నెలుకలు । నేచెలగం
దోల్లనైన నెఱిశయనింతుఁ ॥ .

వృత్తవతిఃప్రమాణమరతగోపన ॥ ఉ॥ అత్తి కుగోపమమున సులూరిడి
జెట్టిన దోడ్డిగోపలుక ॥ హత్తుకనింద శేరినచ హంకృతిగత్తునంటిగోప్పచే
చిత్తులయల్కకీకలుగుఁ జేరుబిడామ దేమి నేమునో । యిత్తినిద్రాదు
పడకిల్లికజేరుమూతలోదరీ ।

వ॥ విదగ్ధవాగ్విదగ్ధయుగ్రియావిదగ్ధయననద్వివిధయగునందు । ౭
వాగ్విదగ్ధ. చ॥ అరుణగభస్తిబింబము మహాతపము ల్వైంబ మ
ల్లికా । సరసతమాలకుందనవచంపక సూరసాలగుచ్చముల్ । చెరియగఁ
దాపులీనతటిసీతకుంజవిక్ర సీమంబు । దరుగకఁ బాంధుమండనుచిత్ర
జెగదామఖమంగఁ గోణక .

క్రియావిదగ్ధ. క॥ మెరయుచుగృహపతిదాసుని । బరుచడిగాఁబదరి
దురుఁ బరిచినవినియా । హరిణాక్షియుహిమదినముల । సరసకురారిం
బు హైమజలములనణఁచున్ ॥

లక్ష్మిత. ఉ॥ కంటిదియైనదామెనికఁగాగల కార్యముగాఁజోవునే ।
యెంటిగనిష్ఠదేమియగుచున్నదియోయగుచున్నదేగదా । కంటకమేని
ప్పలముకాదదియకానికనీకునాపయిం । గొంటుతనంబునాబాకముఁ గోప
మడంచమహాప్రయాసముల్ ॥

కులట. చ॥ జబదమునాధులగుఁచుజాలెనేనీశ్వరేచిన్కుఁబచ్చికల్ ।
కలయగనించెగాగిరులుగాంతులనీనెనెయెల్ల వృక్షముల్ । కలుములొన
గుఁ గానిపతిపంక్తులనీయపునిదఁయాత్మహా । కులకుగాగనేమి యెన
గూర్చగనేచిఁతివంబుజాననా॥

వ॥ మొదటిసంకేతంబు తప్పినందువల్ల నై నను మియొకసంకేతాల
యంబుదాజేరకమునుపే పతిచేరెనేమోయనియైనను శంకించునదియనుక
యాన । అలయనుశయాన వర మానసానవిఘటనానుశయానయ ధా
విష్టానా ధావశంకానుశయానయు స్వాపిస్తేతసంకేతస్థానా మగగనుక మ

మానానుశయాయనఁ ద్రివిధయగునందు॥

౧౨

వతః, మానస్థాః విఘటనానుశయానః చ॥ పౌలుపుగనివ్వసః ముఖే
వోయినయంతలఁగకుంజముల్ । కలయగనాకురాలినదికన్దానునంతన
పాంగరేఖలఁ । నెలకొనెవారిధారలిది నిక్కముకుంజరయాన కేమహా ।
తఘకుల చెక్కు ధాశధళి ధాశధళి పృథలందిముఁదుగఁ ॥ ౧౩

భావిష్ఠానాభావశంకానుశయానః ॥ నిదురించునెమలితుటుములు ।
కదలెను బాగావతిములుగలవనమెవిహం । బిదివోవలేడమరిప్రియ ।
నదసంబున కేగవమ్మసౌఖ్యముఁగొమ్మా॥ ౧౪

న్వానధిష్ఠితం కేతన్దలనాయకగమనానుమానానుశయానః ॥

క॥ శ్రుతిగతరసాలకినలం । వృత్తినిర్మలగంఢగుచుపీఠినివచ్చున్ ।
గతికొమ్మహంగియ । దృఢగతినశువురాధబాటబాటరాల్చెన్॥

ముదితిః చ॥ నది నెయనన్మహాబధిరవల్లభుఁడంగడిదాయబోయెనీ । ము
దుసలియల్తమామలతిముగ్ధులునంధులునన్న బోవగా । నదనిదిరంగశా
యికనియన్యని శీరౌతాంగిచన్మనల్ । పారిలగనున్న మత్పులకపూరి
తఁచుకిపొన్నరప్పచున్॥ ౧౬

సాహసికః ॥ వెన్నెలబైటనాడుచునువేడుకనాధునినీవునన్నుమ్ ॥
గన్నులుమూయుమంచుచనికాతయు బిమ్మటనింటియాతనిం । గన్నులు
మూసిజారుగడకంటునుజీయుదాత్తవస్త్రులై । పన్నుగగామయాగపశు
బంధమొచ్చిరపూర్వభీలన్॥ ౧౭

౨॥ గమయోచితంబుగా మాటపారలంఘన సమగ్రలుకునదిప్రతి
భాచతురః॥ ౧౮

యలఁప్రతిభాచతురః ॥ కోటదిగంగజారి యొక కుంభము తెప్పగ
నీదిపోవన । న్నీటనుబట్టునమ్మోసలినేజెవినంగుళిమీటిదాటగా । నీటున
గూడెనొక్కడని నెచ్చెలివేసముబూనునాధుగా । జూటి నెరింగిబాంకె
గలసోద్యములంతటమేలుగాంచితిన్॥ ౧౯

౩॥ అపలాపించిరోదసంబునం బ్రియువేమకొనసేయనదియపలాపచ

యపలాపచతుర్థిః । చీరకీర్తికో బాసం బిందు చీరేను బాసనికో
 చీరతే । జేకొనియింటియాతిడటచే నెను కోకినివ్నరంభ్రము । జీ
 కలగూడువోఁ దెలిసుంగొరహ నెలరు జిచించిని । వీరకల క్రమంబి
 పెక్కుచునేడ్చెవిభుండు నేడగన్ ॥ ౨౦

కన్యక- చి । కనుగొమవాలుగాని గుడిగిన్ని చెరితలఁ బడుచొక్క ।
 గా । మునునిహరిముల్ బెసకు మూపురఁ గణఁ నతంస మొనియి
 పొనరఁగగణఁరంభ్రమున సుగరమున్ మొన వేలఁజీరుచుం । గనుగొ
 నెధన్యనిష్ఠులఁ గన్యక యొరగినవైల్లూంగన్ ॥ ౨౧

ద్రవ్యమాత్సర్యధానంబుగా నకలపుగుఱుయొ దనురాగంబుగలది
 సామాన్యయల ॥ ౨౩

సామాన్య. మ । త' యుక్తుంగడించినట్టి కనముగ్నాత్సర్యీక్తిచియిం
 పుననవ్యన్యనిగూఢమందు క్రియచున్నారెండుచగ్వంస్వము । న్ననా
 దంబలచాయఁడెండే దునన నంబాశ్రుక్కాంతకు । అభిసంభ్రాకధ
 నంబుకై శ్రుతుఁచెంతో రచేతాబ్జముల్ ॥ ౨౪

ప । ఈసామాన్యయం గాగంతుక సామాన్య యనుచి యంత
 ర్భావయం । ౨౫

ఆగంతుక సామాన్య. చి । పతికిసధీసనై వెతలసాటునంక్షతిగొన్ని
 నాశ్శునే । నతలనిగూఢభావములజారతినుంజిలిచేకిదానన్ । కతలికి కేల
 నంచుగుతుకంబుననిష్ఠమవేనాటికా । స్థిగిగడిదోయేగడన్ జేసినచేచెలి
 చంద మొందగన్ ॥ ౨౬

ప । ఇదికేనల పరకీరూ సామాన్య లక్షణం బప్తాదశ స్యదశంబు
 లునప్తవచన కేసరంబులుంగలద్వితీయకుసుమము । ౨౭

ప॥ శ్రీకిరగంబుగా ప్రయోదశభేదంబులగు గేన స్యో బాబక్షణంబు
 ను ద్విప్రకారంబగు గేనలపరకీరూ లక్షణంబును దశింతర్భావలక్షణం
 బులును ద్వివిధంబగు సామాన్యలక్షణంబు నుదాహరించిరి నింకఁద్రీవి
 థనాముగ్నగు సామాన్యంబు నేడగొట్టింబులు నానా చి నాగం

శ్రీరంగ.

శృంగారసమంజరి.

శా. శ్రీరంగేశ్వర జాతరాసిరమణి సింహాసనాధ్యక్ష మై ।

స్మృతోల్లాసకటాక్ష వై ఖరిజయశ్రీచింతితాభీష్టముల్ ।

సారపౌడ్గినాసంగినుద్భవామునన్ సానందయైయున్నమా ।

శ్రీరంగేశ్వర రంగనాయక మమంజీ పట్టు నెల్ల ప్పడుక్ ॥

క ॥ శ్రీరంగనాయకానవ । నీరజసమ పాదయుగము చేబూజింతుక్ ।

శ్రీరంగజిలురసమంజరి । సూరిస్తుతపారీజాత సుమమంజరిగ్ ॥

వ ॥ అభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్ప బూనిన శృంగార రంగమంజరియను లక్షణగ్రంథంబునందుశృంగారరసధారలగుటందొలుత నాయికలనుదహరించెదనందునాయికలు స్వీయయుబరకీయయుసామాన్య యుననఁది) విధలగుదురందు స్వీయయునునదిపరిణతయై పతియందుమాత్ర ముప్రీతిగలఁ తిన్ర, పరిణతయై పరపురుషునికోరునదిపరకీయద్రావ్యాపేక్ష చే సర్వజన సాధారణయగునది సామాన్యయనంబరగు నీతి) విధనాయి కలయందు పతిశుశ్రూషయు శీలసంరక్షణము నాజ్ఞాపంబుక్షమయు నీ నాల్గుగుణంబులు స్వభావముగాగలయది స్వీయయగునల ॥ స్వీయ ॥

చ ॥ అలరుసపొంగనీమ లనెయక్షగతాగత కాతుకక్రియల్ । మొ లకమె యగులేనగు మోవినిగులు గుల్కుచందమై । వెలయుమృదూ క్తి ప్రాణాభు నీనుకేనెనరై సవివగుం । గులజకుఁ జిత్తమగ్నమగుఁగో పమొకానొకవేళఁ దోచిన్ ॥

వ ॥ అట్టిస్వీయముగ్ధయు మధ్యయు ప్రాధియుననఁ ద్రివిధయగునం దంకుతయూపన ముగ్ధయల్లది యజ్ఞతయూపన జ్ఞాతయూపనయననద్వి విధయగు । సఖీచరణంబుల లజ్జాభయపరాధీనయగు నదినవోధయలన వోధ క్రిమంబుననులాలించంబడ విప్రబ్ధనవోధయగునట్లినవోధసిగ్గుచే

మనోహరత్వంబున కోంబుదోచునెడ మృదూక్తియు నవభూషణంబు
లభుచున్నట్లునుగలదియై యుండునల || ౧

ముగ్ధ. చ || వలపులజేనియానతిని వామవిలోచన మేనిచాయలక । వె
ముగయావనంబుశుభవేళినివాపు విధినిధించెగా । పలుకునుధానము
ముచుబాగుగమోము సుధాంశుమాధురిం । గలికిమోటుంగుఁ జూప న
వఖంజనచాతురిమించినిల్వగన్ || ౨

అజ్ఞాతయావన. శా || లీలన్బా తటాకము న్నెడలిహలిం గేంకిరిస్తు
ర్క । ల్లోలాపాంగముంబటికేళినదల్లోలోత్పల బంచుశై । వాంభాంకి
నియాకుభమ్మునఖరి వ్యాసా లీలన్వడి । స్సోతన్మానసవల్కులోనిదిత
తో కీభరాయినయై ।

శాంతయావన.

తో || నరసింహయవాసీకుచ । మరయన్వయంబునకి శ్రేణంబిముగొం
డె । ధానేధన్యునిసఖుమాన । కరిమరుగగుఁ జ క్రిజూబగఁమఁ
హించున్ || ౩

ననోధ. చ || కరిముంబట్టిం గునుమకల్పితత్వమునందుఁ జేర్చినుగ
దరులుగఁ గొనిలించి ను గల్గెరిమందుచు బై బడేరగా । నిరభ గొనంగ
బాదగఁ మెన్వఁడు నింపుచేతివానికి । కరిమగుగాననోధయెదిగాల్పి
జ్ఞాదులు దొక్కకుండగన్ || ౪

విస్మయనోధ. చ || కరిమునూరువుల్పెచి గిక్కున సీచియుబట్టి
యన్యమా । కరిమునగుబ్బలుబామూ గాంతసిమిలితలోచనాంతయై ।
వరునిసమీపభాగమున వైఖిగాగన నోధడిందుచన్ । నిరుసమలీలమిరిత
యనీయముగ బవళించు వేగమున్ || ౫

ప || లజ్జయు మన్మథోత్సాహమును సమానముగాగలది మధ్యయుల్ల
డి యపూలనాతిశయంగాన సతివిస్మయనోధయై ముప్పియుండు నేర
బుజేసినయెడ ధైర్యంగాలముగ్ధుల క్రియు ధైర్యంగాలనీయెడి
రుషంబునుగలిగియుండు || ౬

మన్మథ. చ || కరిమూను క్రియ నేముగచుగల సమానము ।

నిద్దురభోవకున్ బ్రతివెమ్మి కరిగి హాణంబానర్చుగా । నిద్దురభోవరాదు ము
నిగూర్చి నా ముగిరావని । మృన్మయచింత సేయుచును మిద్దులుగుల్కు
ను కీర్తయ్యును । ౧౨

ప॥ సత్తిమంగ మాత్రము రత్నకోశయగుని ప్రాప్తియల్లది సురత
గ్రామియనురంజనమోహితయను ద్వివిధయగునంగు॥ ౧౩

సురతప్రియప్రసాదము.

చ॥ చను మొనలంటిమోపి సరసంబుగగాచుచు గరిగూహసం । భా
సగనిసవిజాది నేరిలొత్తుచు మోమువిభుండుబూచినన్ । దినమణితో
మధానమిత్ర దేటగునాయని ప్రియమూరిగా । ననువుగగర్జ హల్లకము
లంగరిగి పుంబులంచలంబునన్ । ౧౪

సురతానందమోహితప్రసాదము.

చ॥ ఉరమునగోరుమోవియిరుచిన సల్మోసచారుహారము । తైరలి
నప్రాలదండలును తేటచుట్ట రతిచేళనంగనే । నెరిగకనంగనా సురతమె
క్కిడనెంతెలిపెనెచ్చిన్ । ఉరముగనీపుబోధనలు చేసినడక్కడశిక్ష
లక్కడన్ ॥ ౧౫

ప॥ మధ్యాహ్నాభ్యాసాయక లింగపురింగోపంబుతోచునెడదీరియనధీ
రియు ధీరాధీరియు నం ద్రివిధలగుదురంగు వ్యంగ్యంబున గోప్యకాశం
బునేయునధీర వ్యంగ్యరహితంబుగ బహుపంబులుబుకుననియనీర -
వ్యంగ్యవ్యంగ్యముగ గోప్యకాశంబునేయునది ధీరాధీరియగునందు
మధ్యగీరకుతోనడంబు వ్యంగ్యంబు మధ్యాహ్నంబు సుమ నంబు మధ్య
ధీరాధీరి వచన రుచిగలబలుగలిగియుండు ప్రాప్తిగతిరతిసంభ్రమ
మెగచుండుటయు శ్రావణరీతిగర్జితాడనంబుగ గోప్యకాశంబు
ను ప్రాప్తిధీరాధీరి సురతౌదాన్యతజన్మతాడనంబుల గోప్యకాశం
బును గలిగియుండునట్టి ధీరాధీరగలబు స్వీయయందు గోపనియతం
బులైయుండుగాని యన్యానామాన్యయందు నియతంబులుకావేరవు-
యని ॥ ౧౬

విశ్వకర్మసూత్రమునందున్నవిషయములను వివరించునట్లుగా

నలసితివేమొఘర్బహుళాంబువులూ రెడుమానవింకనే । జలరుహపత్ర
జాలముల జల్లనిదేమొరలఁటివీవగాఁ । దలచెదనంచుఁ బల్కెచిభుఁ దా
మరపాయత నేతి నేర్పనన్ ॥ ౧౩

మధ్యాధీర. మ॥ సటనన్దాగరణంబుజేసితివి శోణంబయ్యెనానేత్రము ।
స్ఫుటలీలన్మధువానితీపుకడునాభానంబుమూణిఁ డైడున్ । స్ఫుటమైశ్రీప
లమబ్బెనీకునగినీవుంజీనకుంజంబులం । జటులాఘ్రంబులనేల నన్న మెర
మెంజాలంబిసూనానుశుచున్ ॥ ౧౪

మధ్యధీరాధీర. చ॥ సరసుడవన్నిటన్నిగులఁజాణపు బ్రాయపువాడ
వున్ననో । హరుడవు బ్రాణనాథుడవు హాయనిగడ్గదనన్నకంఠయై । నెర
యగ బాష్పపూరముఁబునిండికలంగునపాంగమాలికా । ల్వరుని మొగంబు
నన్నిలిపెవామవిలోచన వెచ్చనూర్చుచున్ ॥ ౧౫

ప్రాధీర. చ॥ తిరముగళయ్యజేరవయితేని సుధారస మొల్కబల్క
వే । పరిజనకోపదంభమున పంతుగజూడవు ప్రాణనాథుపై । చిరముగ
గోపగోపనము నేయగనేటికికాదటన్ననీ । యొరవులుజూచినీచెలియలో
ర మొగరిచిడినవ్వనేటికిన్ ॥ ౧౬

ప్రాధీర. చ॥ హరునిశిరంబునందనరునర్థశశిప్రతిబింబితాత్మవి స్ఫు
రణఁబరాంగనాప్రియనుచుంగరికన్య శశాంకశేఖరుం । గరకరికంపవి
స్ఫురణకంకణరూణార్పణత్కరంబునం । గరమున జేసెదజడనముగన్గ
వఁ బెంపగుగెంపునింపుచున్ ॥ ౧౭

ప్రాధీరాధీర. చ॥ అలరులశయ్యఁ జేరగ నెయావలిమోమిడదై న్య
వాక్యముల్ । పలికిన చెక్కుపిక్కటిల బారగమారగ గేలుకేలున । న్మె
లిచిన పెక్కు బేడనలమిన్నలచిన్నెల వెన్నుదన్నెడున్ । సొలవులజూపులత్తు
కలుజొత్తిలఁజూచెలతాంగినాథునిఁ ॥ ౧౮

చ॥ ఈధీరాదిభేదంబులు రెండువిధంబులై యుండు జ్యేష్ఠాకనిష్ఠాభే
దంబు నదియెట్లన ధీరా జ్యేష్ఠాకనిష్ఠయన పరిణతయై పతివలన నధికన్నే
హంబుగలదిజ్యేష్ఠ స్వల్పన్నే హంబుగలదికనిష్ఠయగునల- ౧౯

ధీరాజ్యేష్ఠాకనిష్ఠ. చ॥ ఇరుగడ నొక్కశయ్యపయి రిరుకాంతలుని

దగ్గిరొప్పువో. | దరుచుమునుంగుదెందనొక తన్నినిజూచి యదాత్మకర
మై. | సరిసును నేకెయుక్కతెను సద్దాననింపకనొత్తగిల్లితా. | నరుము
చు నిద్రొలేపె జరితాంగు? చాతురి నివి జార్చుచున్ || ౨౪

లధీరాశ్యేష్టాకనిష్ఠ. చ|| అంగులతోటలోవిభుడుహావనిగుంభిత తో
ద్విబాహుడై. | పాలుపుగనమగ్నిగానొకతెనిపుట్టచేర్పగబంచినపుష్పమొ
ల్కొనునుమోముపైనిగుండగాతరమాలితలోచనాంచలో. | త్కలిక చ
మత్కృత్తులుకుంగాతనుగొగిలించేర్చినన్ || ౨౫

ధీరాశ్యేష్టాకనిష్ఠ. చ|| హరిణీలోచనలిద్దరొక్కయెడ గోపాటోపి
నిన్వాడుతులై. | మెరయన్నాధుడుసీతిసేయొరకై మేలైనరన్నంబులి. |
ద్విహస్తంబులనుంచువోనొకఁ డెహస్తంబందిడెనుమ్రన్నుబి. | త్తననన్యంగు
చమంకియింపుచు నెహస్తంబంబున్ || ౨౬

శ్రీకరింబుగ బరకీయాలక్షణంబులు దాహరించెదఁ బరపు
గుఱునియందలినురాగంబుం బ్రకాశపరులకుండునది పరకీయయఃసనా
పరకీయద్వివిధ కన్యకయుఁరోధయునన పిత్రాద్యధీనకావున కన్యాచే
ఇదిత్రయోదశభేదంబగు స్వీయాలక్షణంబుద్వాదశ పద్యదశంబులుం
షడ్వచన కేసరంబులుంబులప్రథమకుసుమము||

—

ష్టలుగూఢంబులుపరోఘాచేష్టలునల్లనయండునల||

౧

పరకీయ. చ|| సదిదుఃకంతకుంజమిది సారసబాణుని నేవకందమా. |
యిరవునతెమ్మొరల్మిగులనింపులతా పులగుంపునంబుద. | స్థిరరచనాధురీణ
మిదిచిన్కులవేళియనయ్యెనెచ్చెలీ. | వరునకధీనమై మనముపారెడునేమి
టిచై ననేయగన్ || ౨

౨

చ|| గుప్తయవిదగ్ధయులక్షితయుగుటయనను శయానయుముదిత
యసాహసికయు బ్రతిభాచతురయనలలాచతురయనను నవిమొదల
గునవాంతరభేదంబులు పరకీయయందంతర్భావంబులైయుండునందుగుప్త
యనుపరకీయవృత్తసురతగోపనయు వతిఁవృత్తమాణసురతగోపనయు వృ
త్తవతిఁవృత్తమాణసురతగోపనయు ననదివిధయగునందు|| ౩

౩

వృత్తసురతగోపన|| ౪|| చేసినరొదఁజే బట్టిన. | పూసరమునఁ గొట్టి
తరుమఁ బోకశుకంబే. | యాసముచూచితెయిత్తుతి. | జేసిభళియంచు
నేగెఁ జెలియైన || ౪ ||

౪

సతిఃస్వనూనసురగోఽచ ॥ క॥ ఓచెచిమావారలుభవ । నేచరు
తై సంబ్రహ్మణవియముందుం । జీచస్వమితోనౌరుక । కచెలగం
దో) ౧౨౩ న సతీ రయినింతు ॥

వృత్తవతిఁప్యనూజనురతిగోఁచఁ | ఉ | అత్తకుగోఁమ మనసఖులారిడి
బెట్టిన దోడ్గోడలు | హత్తుకనింద జేసిననహంకృతిగత్తువంకిగోళ్ళచే
చిత్తుయల్కైకలుగుఁ జేరుగిఁదామదేమి నేయునో | యిత్తోవిద్రాదు
పడకిలిక జేరనుమిఁగిలోగరి |

పా విద్య వాగ్విద్య యగ్నియా విద్య యశనస్వివిధి యగునందు । ౮
వాగ్విద్య చా అరుణాగధస్తిబింబము మహాతపము ద్వైగుంజ మ
ల్లికా । సరసతమాలకుండినవచంపకంబుల సాగుచ్ఛముల్ । కెయగం
దాపులీన కటికితటకుంజవిక్రమీమలం । దరుగక బాంధుపూడనుచిశం
బెగదామఖమందఁ గోరిన్న్ - ౯

క్రియావిద్భి. క॥ మెరయుచుగృహపతిదాసుని । భరువడిగాఁబడఁ
దునుపఁ బనిచినవినియా । హాఁకాక్షియుహిమనఁముల । సరిసకురానిం
లు హేమజలమునఁ గంచు॥

లక్ష్మీత. ఉ॥ కంటిదియైనదాసునికఁగాగల కార్యముగాకఁబోవుచే ।
యొంటిగిన్నదేమియగుచున్నదియోయగుచున్నదేగదా । కంటకమేలని
వృక్షముకాదదియానికనీకునాపయిం । గొంతుకనంబునగబాడముఁ గోప
మడంచమహాప్రయాసముతో॥

కులట. చ॥ జలదమునాథులంగుఁ యజాలెనెనీళ్ళ నెచిన్కుఁబచ్చి కలే ।
కలయగనించెగాగిరులుగాంతులనీనెనెయెల్ల వృక్షముల్ । ఫలములొసంగుఁ
గూఁ గానినతివంక్తులనీయపునిదయాత్మహా । కులటకుగాగనేమి యొన
గూర్చగనేచిఁతివంబుజాననా॥

ప॥ మొదటిసంకేతంబు తప్పినందువల్లనై నను మరయొకసంకేతాల
యంబుదా జీరకముచుపే పతిచే రనేమోయనియైనను శంకించునదియనుశ
యాన । అయినునియాన వత్కమానస్థానవిఘటనానుశయాగయు ధా
విసానా వాచకం కాచుచుగాచు గాచు స్థితి సంకేతస్థానా మకగమరాయి

మానానుశయానయననఁ ద్రి సయగునందు॥ ౧౨

వతమానస్థానవిఘటనానుశయానఁ చ॥ పౌలుపుగనిన్వస కముడి
వోయనగుంతలవంగకుంజముల్ । కలయగనాకురాలిపదిక్లొనునంతన
పొంగరేఖుల్ । నెలకొనెవాఁధారిది నిక్కఁకుకుంజరయానకేమకో ।
తఱుకు చుక్క ధాళగళ గాళిధిపభ్రాదిముఁదగల్॥ ౧౩

భావిస్తాసేభావశంకానుశయానఁ క॥ నిదించునెమలిగుఁములు ।
కదలెడు బారావతములుగలవనమెచిహం । బిదివోవలేడెమరిప్రియ ।
సదనంబునకేగవమ్మసౌఖ్యముఁగొమ్మా॥ ౧౪

స్వానధిష్ఠితిసంకేతస్థలనాయకగమనానుశయానఁ ॥
క॥ శ్రుతిగతరసాలకినలా । వృతనిర్మలగంపఁడుచువీధినివచ్చు ।
గతికల్మషహరిగనయ । దృఢతగలినశువులరాధబాటబాటరాల్చె॥

ముదితఁ చ॥ వదినెయచన్మహాబధిరవల్లభుడంగడిదాయబోయెనీ । ము
దునలియత్తమామౌతిముగ్ధులునంధులునన్నబోనగా । ననిదిరింగశా
యికనియన్యనిశేరెంతాంగిచన్మోల్ । పొలగనున్న మత్పలకపూరి
తకఁచుకివిప్పొసర్చుచు॥ ౧౬

సాహసికఁ డ॥ వెన్నెలబైటనాడుచునువేడుకనాధునికొనెనున్నచు ॥
గన్నలుమూయుమంచుననికాతయు బిమ్మటనింటియాతనిం । గన్నలు
మూసిజారుగడకంటనుశీరియుదాత్తవస్తులై । ఁన్నగమయాగింశు
బంధమొనర్చిరిపూర్వలీలన్ । ౧౭

వ॥ సమయోజితంబుగా మాటపొలింపున సమరఁబలుకునదిప్రతి
భావతుర॥ ౧౮

యలప్రతిభావతురఁ డ॥ కోటదిగంగజాతియొక కుంభము తెప్పగ
నీదిపోవన । నీటనుబట్టనమ్మెనలినేడెవినంగులిమిఁటిదాటగా । నీటన
గూడెనొక్కడిని చెచ్చెలివేసముబూనునాఘగా । జూటిరెంగిఁబొంకె
గలసోద్యములంతటమేలుగాంచితిన్॥ ౧౯

వ॥ అపలాపించిరోదనంబునం బ్రియునేమికోసనీయునదియపలాపచ
తురయఁ । ౨౦

యపలాపచతుర. ఉ॥ వీరకటికోఁ బాదంజెలియ చేరెనుజూరునితోఁ
చోరతం । జేకొనియింటియాతడటచేరెను తోరికనిద్దరుంభ్ర)నున్ । జే
కలగూడువోఁ దెలిసినుందనిహా నెలనుండిసొంచినీ । వీరకలునెమకంటినిని
వెక్కుచునేడ్చెవిధుండువేడగన్ ॥ ౨౧

కన్యక- చ॥ కనుబొమవాలుగాని గుండగిద్దగిచెంతలఁ జిందుదొక్క
గా । మునుకొనిహారముల్ బెళుకు మూపునఁ గణావతంస మానియిం
పొనరఁగగణారంభమున నుంగరమున్ మొనవేలఁజీరుచుం । గనుగొ
నెధన్యునిన్నపతిఁ గన్యక యొరగనవులూరగన్. ౨౨

దౌవ్యమాతృప్రధానంబుగా సకలపురుషులయం దనురాగంబుగలది
సామాన్యయల ॥ ౨౩

సామాన్య. మ॥ తనియన్ముంగడనించినట్టి ధనమున్నాతన్నిరీక్షించియిం
పుననన్యోన్యనిగూఢమందు క్రియనుప్పొంగెగుచద్వంద్వము । న్ననలం
దండలచాయఁజెందె దుదనానందాశ్రులక్కంతకున్ । ధరనంఖ్యాకధ
నంబుకై శ్రుతులచెంతంజేరనేతాబ్జముల్ ॥ ౨౪

వ॥ ఈసామాన్యయం దాగంతుక సామాన్య యనునది యంత
ర్భావయల॥ ౨౫

ఆగంతుకసామాన్య. చ॥ పతికినధీననై వెతలపాలుగనుండితిఁగొన్ని
సాశ్వున్ । సతతనిగూఢభావములజారతనుండితినేటిదాకన్ । కతలికనేల
వంచుగుతుకంబుననిప్పుడువేళవాటికా । స్థితిగడిదేరియేగడనజేసెదనేచెలి
చందమొందగన్ ॥ ౨౬

వ॥ ఇదికేవల పరకీయా సామాన్య లక్షణం బప్రాదళ పద్యదశంబు
లునప్టవచన కేసరంబులుంగలద్వితీయకుసుమము॥ ౨౭

వ॥ శ్రీకరంబుగా శ్రయోదళభేదంబులగు కేవలస్వకీయాలక్షణంబు
ను ద్విపకారంబగుఁ కేవలపరకీయా లక్షణంబును దదంతర్భావలక్షణం
బులును ద్వివిధంబగు సామాన్యాలక్షణంబు నుదాహరించితినింకంద్రివి
ధనాయకల సాముదాయకవిశేషలక్షణంబులుదాహరించెద నాయక

లు గుణవిశేషంబుల నుత్తమమధ్యమాధమలనఁ ద్రివిధలగుదురెట్లనం
బ్రియుండహితంబానర్చినం దాహితంబు గావించునది యుత్తమ - చేష్ట
లుత్తమంబులై యుండునల |

ఉత్తమనాయిక. చ. చెంబువుకుగుబ్బచన్మోసలచిన్నెలతో శ్రమమం
దిచేరిన | స్సలితమందహాసరుచిచందన సారిమలందిచూపుడా | ల్క
లువలబూజ నేయుచును మృదితావులుగుమ్మరిల్లగా | లలనమ్మదాప్రియో
క్తి సుధలన్వడిదేర్చెసిధండుమెచ్చగన్ ||

వ|| ప్రియుండు హితాహితంబుగావించునెడఁ గాహితాహితచేష్ట
లం జేయునది మధ్యమయల |

మధ్యమనాయిక. మ | పిలువన్నెరము జేసియు! స్వధునిర్భీతిన్నెరుల్లు
న్వీం | గలయంగోకి నాక్షబాణముల ధిక్కారంబుగాఁగించిన | చెప్పలు
వుండంతటనిమిజార్చి సరస్వతీచేకలాలాపయై | చెలిదానిచ్చెనుగాత్రక
ల్పైతికాశీమృహదానమున్

వ | హితమునైయు ప్రియునియం దహితంబుంబియించి కోపించునది
యధమయల ||

అలయధమనాయిక || చ || నెలకొనినీడుమాగన్ముననీడగబద్ధచయం
బుగాల్చియు | స్సలితిగఁ ధసారిఘన సారముద్రోవలజిల్లునాధునిం | జ
లకగనీవుగుంభిత కుసుంధరస్థాన భంగవచ్ఛమ | జ్జుజనిభేక్ష గాహతులఁ
బాలనదలెవవేతకోమలీ |

వ|| మరీయు నీనాయికలు రతిసమయంబునం దృష్టయనశృష్టియం
దృష్టాశృష్టియనఁ ద్రివిధలగుదురందు ||

తృప్తి. చ|| అలసితి నీకుదక్కితిని హయానిసౌఖ్య సుధాబ్ధిదేలయా |
సాలపున దైవ్యభాషణము సొక్కునసల్పివకాగింతల | న్నెలొనుపార
పశ్యమున నేనులాననుభదమేమియం | తెలియనోలుకోమని తృప్తి
వహించరిలినిగొనిరి ||

అతిత్వ. చ|| పలుమరురొమ్ముకట్టించును బచ్చిగఁ ద్విత్తమం గోరు
నెట్టుమం | జలములగేలిలో దొడలనై గలచూపుల మెచ్చరింపుమం |

గలరవకూజతోద్ధతులగాంతునకుం దమినెచ్చగించితా । రలసియునుంబు
నారతులకానలవీడరల్పై కామినుల్ ॥

తృప్తాత్మప్ర. చ॥ అలరఁ గ్రమక్రమంబున, బరాక్రమ మంశవిలో
లకేశయై । నలిగియుపూలదండయన నామెదవాగ్రలినికుంచితాక్షియై ।
నిలువిషుచాలుమూర్ఛిలితి నీవికఁ జై కొఁచకోరియంచు న । త్కలరవదీ
న వాక్యయగుఁ గామినినేఁ గరిగించితిని ॥

ప॥ ఈతృప్తాదిభేదంబు రతినమయంబునంగాని యన్యసమయంబున
నెన్నంపగదు మాయు నీనాయకలు దివ్యలదివ్యలు దివ్యాదివ్యునంద్ర
ప్రకారంగుదురు వానినెరుగించెద ।

క॥ దివ్యలుయింద్రాణ్యదుల । దివ్యలుమాళవికమాలతియు మొద
లెన్నం । దివ్యాదివ్యునంగు । భవ్యలురుక్మిణీయసీతిపాచాల్యాదుల్ ।
అదివ్యాదినాయకులు । క॥ దివ్యలుఫలంశరాగుల । దివ్యలుమాన
వులనెన్నదివ్యాప్యల్ । భవ్యలుపాథాదులునని । దివ్యాదివ్య కృ
మంగఁ దెలియఁగలము ॥

ప॥ మాయు నీనాయక లన్యాసంభోగదంభితయు వకోక్తిగర్వితయు
మానసతియుననం దిగ్విధలగుదురు ॥

లంకులన్యాసంభోగదంభిత । క॥ అంకులతోటకుబోయితో । చెలి
యా యా యధమున్నిజ్జేతో యకట । యాయదికాదన నేక్రియఁ ।
గలిగెన్నీమేసఁ గింశుకాభరణంబుల్ ॥

ప॥ సక్రోక్తిగర్విత, ప్రేమగర్వితయనియు సాంశర్యగర్వితయనియుం
ద్విప్రకారయగునందు॥ ప్రేమగర్విత ।

చ॥ నికరములై నరక్షరమణీయవిభూషలునీదుమేనికి ॥ సకియయు
లంకఁగించి దొరనానినీవికఁ గాకబోదువే । చక్రతుడుకాచు ప్రేమగరు
నెన్నలకేనగింపుచునాథుఁడే । సుకరముగాకనన్యలచి సొమ్మునొసంగకను
న్న ముండెడ ॥

సాంశర్యగర్విత. చ॥ వాఘులు తేటనీదుసంపవాలుగనుల్ జూతోప
మానముల్ । కలకొనుదియ్యమాటలునుధారససామ్యములంచు మెచ్చు

నా । చెలువునియందు కేమియి క జేసెనఁ దెల్పఁగదమ్మ నెచ్చెల్లీ । నె
లొనునాచుతామియె నేరముగామది నెన్నగాచగున్ ॥ ౧౮

ప॥ మానంబుగలయది మానవతి - ప్రియంబున రాసంబానర్చుటవల
స సూచితంబగుచేప్తు మానమనంబడు నలమానంబుగురువనియు మధ్యం
బనియు లఘువనియుఁ ద్రివిధంబగు నెట్లన-స్వప్నప్రియత్నంబునం బరిహా
ర్యుబగు మానంబులఘువు కొంతప్రియాసంబునంబరిహార్యుబగు మా
నంబుమధ్య వంబు నత్యంతప్రియాసంబునం బరిహార్యుబగుమానంబు
గురువనందగు ననాధ్యంబగు మానంబు రసాభాసంబు నాచరగు నంద
స్యస్త్రీ దత్త నంబునం బుట్టిన మానంబు లఘువు - అన్యనామ గ్రహ
ణంబునం బుట్టిన - మానంబు మధ్యమంబు అన్యసంభోగ చిహ్నాలో
కంబునం బుట్టిన మానంబు గురువుగానెగడు - మరియు సంతోషంబుచే
యు మాత్రంబు చేతను పరిహార్యంబగు మానంబు లఘువు పినాదంబు
న నానలవిజ్ఞుటవలన పరిహారంబగుమానంబు మధ్యమంబు - పాదప్రి
ణామంబులు దివ్యాంబరా భరణంబులు నిచ్చుటవలన పరిహారంబగుమా
నంబు గురువునా ఒరగునట్టి మానంబుగలది మానవతి ॥ ౧౯

అందస్యస్త్రీదత్త నజన్మమానవతి ॥

లఘుమానం ॥ ౧౮ ॥ పరియంగనోక్కయెడఁ దిచ్చలమయ్యెనుమెన
ఘర్మమున్ । కంపనలీలనొక్కయెడఁ గంటికెరంగు నన్య కామిన్ ॥
సొంపుగనీకుకాయకుడ నామ్ములుజెప్పుచుఁ నాచింతరా । నీ ౩౩ లే
మరొయెచటనిచ్చెకొమార మెరుగ వేమియున్ ॥ ౨౦

అన్యనాచుగ్రిహణజన్మమానవతి ॥

మధ్యమానం ॥ ౧౯ ॥ చెలినిన్ను దానివేం । విణిచితనిధిమనెల
జెట్టకునాచే । దలఁగకనట్టి నగదే । బాలునగు నీరోమరాజి భోగీం
ద్రంబున్ ॥ ౨౧

అన్యస్త్రీసంగమచిహ్నవలోకనజనితమానవతి ॥

గురుమానం ॥ ౨౦ ॥ అలవడగానపత్ని చరణాలగుళిలత్తుక ఫాలభాగసం
కలితముగాగవచ్చు దనకాతునిజూచినయంతఃగాంతకుం గలుపితచంచ

శుక్లతిలకాంతదురంతదృగంతకాంతిచే । నలరెఘంగణా మాక్తిక
ములన్నియుఁ గెంపులనంగనగదగున్॥

ఏకశయ్యాన్యోన్యవియోగసంయోగము ।

ఉ॥ వింతగుమోవికెంపుగనివీడెముపుక్కిటికికమలిన్ఁబ్రొత్తివిడెం
బొనంగఁ దనునెన్నకమల్భివిభుండుశయ్యపై । నంతమనోహరేదనలయా
రటమోర్వఁగ లేకనిద్దరుం । బంతుగఁ గూడి రెప్పటలనాఁసనిద్దరిమ
బ్బుసాంపునన్॥ ౨౩

పేమీమాధికము. ౩ । చెలియామనయిరుమేనులు । వెలయంగాఢేదమై
న విరహముగలుగుం । గలసియభేదంబైనం । గలుగవుగారియునగవుఁ
గలభాషణమున్॥ ౨౪

ప॥ మఖ్యాశ్రీగల్భానాయిక లిరువరుం ధీరాదిభేదంబున నానుగ్ధురైరి
యాగుంబం జ్యేష్ఠాకన్యప్రాది భేద బున రెట్టింబం బన్నిద్దరై ముగ్ధ
యుం గూర్చి పదమువ్వురైరి - పరకీయయుం గన్యకయును గూర్చింబ
దియైదుగురు నామాన్యయుం శేర్వఁ బదియాగురైరి. యొక్కొక్కరి
వస్థావిశేషంబు న్వాఙ్మీఁతికవాసకశబ్దక విరహాత్కృతత విప్రీభక్తం
తత కలహంతతత ప్రోషితఁతిక అభిగారికలననెమిదేసి విధులువాడై
రి- ఈయెనిమిది భేదంబులు నొలుక జెప్పిన పదియాగురు నాయికల
కుంగలుగ లెక్కకు నూటయిరుపదియెనిమిదిభేదంబులయ్యె-వీరికుత్తమ
మధ్యమాది భేదక్రియంబున మున్నూట యెరుబది నాలుగువిధంబులయ్యె-
వీరికి దివ్యాది భేదక్రియంబునంగూర్చి నేయునిన్నూట యేబదిరెండు
విధంబులయ్యె నిదిగాక జాతిభేదంబువలన జూచిన నీనాముకలభేదంబు
లనంతంబులగు మరియు ముగ్ధకు ధీరాదిభేదంబు స్వాధీనఁతి కాదిభేదం
బు లెన్నందగకున్నం బూర్వగ్రంథంబులవారు కలుగ నుదాహరించుటం
జేసి నేను ముగ్ధకు స్వాధీనఁతి కాదిభేదంబు నిరూపింపవలసితిమియను

ఇదిపోడక పద్యదళంబులం నవ వచన కేసరంబులందగు దృతీయ
కుసుమము ॥ ౨౫

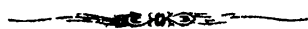
గద్య. ౩౬ శ్రీమత్కృదండరామచరణసాదృశ్యతుష్టధకవితాధీన
భరిద్వాజ నోత్పత్తితేనోభ మంతిప్రతిరంగయం మాత్య
పుత్రసత్కవిజమిత్రకుకిలతాంబోగి గుడిపాటిసంగతయః
పారావారగాతానుభాకర సురజానికోదండనతిసృశితం
బైర శ్రీరంగారచనమంజరియందు ద్వ్యంబాశస్సర్వ
దళంబులు ద్వియోవిశిష్యవన కేసరీంబులు
గిరిగి కుసుమత్రయూత్రకంబులు
బృధమగుచ్ఛము సంపూర్ణము.

శ్రీరంగారచనమంజరి

శ్రీరస్తు.

శ్రీరంగారచనమంజరి.

ద్వితీయగుచ్ఛము.

౧॥ శ్రీరంగారామవదనాం । భోరి హవీక్షా ప్రహషణపుంకితగండ ।
శ్రీరాసరంజనయగు । శ్రీరంగేశ్వరీయబీష్టసిద్ధిలొంగున్॥ ౧
తే॥ గి । సరణిస్వాధీనధనవాససజ్జీకయును । పోయవిరహసముత్కంఠ
విస్మయి । యరయఖండితియనుగలహంశరితియు । సరసపోషితపతి
కాభినాసికలన । ౨

౨॥ ఈకృమ బున నష్టవిధనాయికలయందు స్వాధీనపతికియనునది
యెల్లప్పుడు దినయంతిరంతెజీగి స్వాజ్ఞకులోబడి నడుచుబతిగలయది-
ఈస్వాధీనపతికకు వనవిహారాదులు మదనమహోత్సవములు మదాహం
కారాదులు మనోరథావాప్తులు చేప్తులం । ౩

ముగ్ధాస్వాధీనపతిక. చ॥ గిరిమకుచంబులం గ్రశిమకౌసుమగంధిమ
గూంగకణంబులు । బిరుదులమిక్కిలిం బ్రధిమస్థితిమనవ్యగ్రవాక్పటుత్వ
ము । సరసమృతహృదయమనకిమమాపుమందయానము । న్యేయ

డిలేకనున్నఁ బతిమిక్కిలిచూచుని దేమిచిత్రిమో।

౪

మధ్యాన్వాదీనపతిక. చ। కరములనీవిఁ బట్టినను గల్పించుంగవనంట
నీకునే । వివిలుజోదు కేలికిని వేళ యొనంగకఁ జిక్కు పెట్టినన్ । సురుచిర
లీలనాపయనిచూపులునిల్పి ప్రియానుభావుడై । సరసుమనాదు చెంతవిడఁ
జాలడిదేమనియందుచేచెలీ॥

౫

ప్రౌఢాస్వాదీనపతిక. చ। నిలవును మోయుగర్షులునువాతెరిఁల్కు
లుహాన్యలాన్యముల్ । చెలువుగనున్న నీకునరిలేరిని మెచ్చుచునన్యకా
మినిం । తెలియగవాఙ్మనోగతుల దృక్పదవిం గలనై నన్పిడో । చెలియ
రొయ్యినినాధుఁడు నేయకుచేయుటభేదబోధనల్॥

౬

పరకీయాస్వాదీనపతిక. చ॥ నిలయమున్న జాంగనలు సీరరుహాయన
నేత్రీలందియల్ । ఘలుసులుఘులుఘల్లుమచఁ గంకణ రూణర్పణలై
లంగగా । వలచినవారిలుండియును వల్ల భూచూపులదేమొనాపయిం । ద
లగవుహర్మ్యకోమలవిరేడిఁ సఖిజనసమ్ముఖింబునన్॥

౭

సామాన్యాస్వాదీనపతిక. మ। కలరింటింటనుధాసముద్రీలహారీకల్లో
లలోలేక్షణల్ । వలపుల్మీరవిభండుమన్మథకలావ్యాభ్యాత్రీనించున్నను॥బ
లుమారున్నుతి నేసిరత్నములతో పైపైసంబిచ్చుచుం । దలగండేమి వి
చిత్రమోచెలితనుందా మెచ్చరాదెంతయన్॥

౮

ఇది కేవలస్వాదీనపతికా లక్షణంబగుప్రీతమకునుమము.

—:—:—

వ॥ అప్పుడు ప్రియండురాగలఁడని సురతసామగ్రి సన్నాహంబుజేసి
తానలంకరించుకొని యెదురుచూచునది వాసకసజ్జక మనోరథసఖిఁడహ
స దూతికాప్రీతభోగ్యవస్తుసంపాదన మాగ్నలోకనాదిచేష్టలంగలగి
యగునల॥

౯

ముగ్ధావాసకసజ్జక. మ। చెలియల్లారముగూర్చుచు నిద్రిసరులేచుకూ
ర్చుచుండుంగదా । నెలమిందీపములందునింపుచునిజాభీష్టానుహాపక్రియల్ ।
జెలయింపంగవనోధసస్మితయునై వీడాకులాపాంగయై । కలయంజూచి
విభండువచ్చుకొరఁ గాంచుంజున్నవియై॥

౧౦

మధ్యావాసకసజ్జక. చ॥ చెలులకు నేర్పుజూపుగతిఁ జిత్రములైతగ
గూచిఁహారముల్ । సాలపులుమీరిఁ జిత్తరువుఁ జూచినలీలజూచుమా
గఁముం । గెలనసఖినిభూషణజగీషనుదాల్చునుచూళ్ల భూషలీ । లలన
చరిత్రఁ గన్గొనిహళాహళిన వ్వెమరుండు నెమ్మదిఁ॥ 3

ప్రాధావాసకసజ్జక. ఉ॥ పొందుగ మేనసామ్ములిడిపూనికధూపితసీవే
ణియై । చందనవీటికా ముకురజాముతల్పముచెంతఁ జీచిఁతా । నంద
ముమీరి దేహరుచిహైమనుమావళిమేలుకట్లుగా । నిందునిభాస్యచూచు
కడునింపుగనాధుఁడువచ్చుమాగఁముఁ॥ ౪

పంక్తియావాసకసజ్జక. మ॥ లలిగానత్తనునిద్రాపుచ్చివడిబల్లంజేసిదీ
పఁబులం । గెలనస్సాధకపోతపోతరతిసంకేత్రాబుగాఁపల్కుచుఁ । లలితా
వతిఁతపాశ్వయై చెలికపోలాలోలతాటంకయై । చులకల్నాధుఁడువ
చ్చెకేమొయనిచూచుస్వయ్యహస్తంబుగఁ॥ ౫

సామాన్యావాసకసజ్జక. చ॥ వెరవునడంబురై కముడి వీడ్చుటకుంగర
కంకణంబులుం । హరువుగమోవియానుటకు హారముగ్బులఁ గేలనం
టగా । మురువగుఁ గాంచికాగుణముముచ్చటలూరిగ వారకాంతతా ।
సరిసవటీరసారఘన సారములందును గోర్కెమీరిగఁ॥ ౬

ఇది కేవలవాసకసజ్జకాక్షణంబగు ద్వితీయకుసుమము

—:0:—

వ॥ సంకేతస్థలంబున కింకం బతిరాడాయెననిచితింతుచది విరహో
త్కంఠిత అరతిసంతాపవిజృంభణ దేహకార్య కంఠరోదనంబులం జె
లులతో దనదుఃఖమునుం జెప్పకొనుటంగలదియల॥ ౧

ముగ్ధావిరహోత్కంఠిత. శా॥ ఎంచన్నాపతిరాజుదేమొమరియేయేగా
క్షిణోఁ గూడెనో । యంచుంబుతిలు నెచ్చెలిన్నడువ దెంతై నంగడున్ని
గ్గున । న్నించున్వెచ్చనియూర్పుంబకితదృష్టి రేజయై చూడదుం । గించి
త్పక్వమధూకపాండురుచిబెక్కిల్ల న్వహించున్వడిఁ ॥ ౨

మధ్యావిరహోత్కంఠిత. చ॥ పిలువకఁ బోదునెచ్చెలియ పిల్చిన
మార్గతమనగ్రీతిచే । నిలిచెనొకాక యొక్కనవనీరజగంధికి చిక్కెనో

యని । గళవళమంది బాష్పములు గ్రమ్మగనుండు లతాంగికణానం ।
చలితనువణాకై తరకరబులుకన్నుల రాక్షసంబునన్ ॥ 3

ప్రాధావిరహోత్కృష్టః । ఉ । తల్లివినీవెరాత్రియక దండ్రివినీవె మ
హాంధకారమా । చల్లనిచుట్టమాదువురిసాలమనెచ్చెల్లియైనకుంజమా ।
వల్లభుడైనమాధవుడు వైఖిగానిట కేలరాడునా । తల్లడమ్మొదీరినదిత
ధ్యముగా వివరించిపల్కరే ॥ ౪

పరకీయావిరహోత్కృష్టః । చ । వనములనిల్పితిష్టలదవాకిణాబాల
దానమాడితి । స్మృతపిదపూజజీపితిని మాకికిగమ్మనిపూలరాత్రిచే । నను
వుగజాగరవ్రతముచందితి సిగ్గుచుదానమిచ్చియీ । ఘనతపమాచరించి
యును కాంతుడు రాడికనేమిసేయుదున్ । 5

సామాన్యావిరహోత్కృష్టః ।

ఉ । కాంతుడు రాడిదేమొ యొక కామిని జేరెనా కాకయంచు
దా । జింతయొచ్చుచు బెదరుచిత్తముతో ఘన బాష్పధారి
నే । త్రాంతమునందుజాల్కొన నభాగ్రము న్వలివారజమ్మియి త్య
తధనాభిలాష వెలయాలుదిశల్లను గాతరాక్షియై । ౬

ఇది కేవలవిరహోత్కృష్టతాలక్షణంబగు తృతీయకుసుమాము.

—:0:—

వ । సంకేతస్థలంబున వంచింపబడి పతింగానక చింతించుచది విప్ర
భ- అత్యంత వేదన నిటూర్పు నభీజనులందూరుకొనుట విరహాదుట కన్నీ
రునించుట మూర్ఛిల్లుట మొదలగునవస్థలంగలదియల్ । ౭

ముగ్ధావిప్రభు.

చ ॥ చెలియలతప బాసవగజేసి నికూజము జేరియచ్చట । న్నెలకొని
నాథులేమిగని నిల్చియునిల్వకదత్తరంబున । న్నలితమదభ్రమద్రుమర
లాన్యచమత్కృతులుప్పల్లిగా । సోపురినాగిచే బెదరుబాపుఁ జూ
చెనవోధచెంతల్ ॥ 8

మధ్యావిప్రభు.

చ ॥ పరువడినాలతాంగి యెడబాటగు శేలిగృహంబు కీయె । వ్యరు

నీల తేజముచూచి నుచువాడెర యూర్పులగందువారగా । సరికొరసాక్కు
మాటవగ లర్థవికస్వర లోచనద్వయం । బర మొన పంటనొక్కుమడుప
చుచుండగనిల్పెచి న్వెరక ॥ 3

వృంధావిప్రీభ.

ఉ॥ కాకరశిరసాదాయతవికస్వరలోచన దచ్చిశూన్యసం । కేతగృ
హంబుగాంచి ఝష కేతుసూతరయు దలంచితా । దూతికనంపద
యెక్క జలితో సన దేయముకూడదెవ్వరి । చూతగణెమారహరప్రొవ
నెనన్నని నీ సెంగీతా ॥ ౪

సరికీయావిప్రీభ.

చ॥ నల్లియంధు ర్భృథజంగమ స్తకమునంట న్నెట్టికూలంకపో । జ్వల
లజ్జానట దాటియు దులఘన ధ్వారతంబు జేపట్టియుం । జెలినాథంగన
లక సీరిము గజిఁ పంగ జూచెన్మహా । కులయైకాంతకృతాంతమత్త
మహామామోఽంబుగా నెన్నుమ ॥ ౫

నామాన్యావిప్రీభ.

చ॥ నగసుగోష్ఠిచందనలు సల్పచుచుండెమవారకాంతయుం । బరు
నడి మాతిచేర గంటభాషలంగితియమ్యేనేనితా । విరివిగనానటద్రుమ
రపేక్షిని నింపాచు బల్ల వానితో । గెరుచు బుప్పుకుభమున కేలిచికుం
జముఁ వ్వెనింబుగె ॥ ౬

ఇది కేకవిప్రీభృతాక్షరాలంకారము.

—:—

ప॥ అన్యోభాగచిహ్నంబుతో జాగ్రతఃకాంబు నచ్చుఁతింగనో
పిండునది ఖండెఁ నున్నటాలాఁ చింతాసంతాఁ నిశ్వాస నిర్వేదతూష్ణిం
భావానిచ్చెఁబులంబులొలొ ॥ ౭

ముగ్ధాఖండీ.

ఉ॥ నన్నుగినయెంంగలతిచిహ్న మిదేమనియమియైచా । నెన్నికమా
రగానడుగనిచ్చెదనంచుననోభసంతట । న్నన్న పేడిముచ్చెగమచ్చిక
నిన్ననవింగి నీరొం । గిన్నల గిన్నముచ్చటకు గాన నెల్లభదంగి

అక్షరే ॥

౨

మధ్యాఖండిత.

చ॥ కులుకుఁ బిసాళినిబ్బరిపుగుబ్బలరొమ్మున పోటునీటుల । న్వలపు
 ఖుమీరు ప్రాణవిభవక్ష ముగన్గొని వేడిమూర్ఖులం ॥ బలుమరునంపడే
 మీయును బల్కుదుఁ త్తరమందివేకువ । స్మలయజగంధిశేగముఖమిద్దర
 రీతులనాఁడె బాప్పముల్ ॥ ౩

ప్రాధాఖండిత.

చ॥ ఎరిచతిఫలకుంకుమముఫలముచటినినాధుహాదీయం । బరుష
 ములాఁడూర్పునెగ బాఁగఁ జూడదుమోమువాంచిచి । త్తరువుమెరుగు
 బామ్మయనఁ దన్విప్రభాతమంగళంబుగా । మరువుగ జేటిచే నిలువుట
 ద్దముఁ గై కొనిచూపనేర్పన్ ॥ ౪

పరకీయాఖండిత.

ఉ॥ నారినచేత్రియై త్తిలిరసందిటిదండలనొక్కువేల్చుట । దీరిగునా
 ధుకంఠమునుదెల్లముగాగనియన్యభీతిచే । నా రెకుహాఁ యెన్నులున్న
 దు వాగొగ్గోరుమీటులం । దూరమున న్నెలంగు నలదిం బముగంబు
 నఁ జిమ్మెర బాప్పముల్ ॥ ౫

సామాన్యాఖండిత.

చ॥ గురుతుంగిగఁపక్షమున గుబ్బలపోటుగనంగఁయ్యెనే । నెరవున
 జూడిపత్తమను వేడుకకిచ్చిన రామ్మునక్కన్ । విరవుగంఠనేమయిన ని
 మ్మనుచు న్వలయాలునాధునిం । గరముబట్టి శ్రోగఁగడుకంకణనాద
 ములున్ గల్గె ॥ ౬

ఇది కేవలఖండితాలక్షణంబు పంచమకుసుమము.

—:—

వ॥ కోంబున బతియియెడలించి పిదపఁ బశ్చాత్తాపంబుచే వ్యధఁడె
 నునది కలహంతరిత భ్రమము పరితాపము చిట్టూర్పు నమ్మోనవేసెన
 ప్రిహరణంబులమీద ముగి ॥ ౭

యూహాకేవలఖండిత.

చ॥ వెనుకొని ప్రాణనాయకుని వేడదుస్కిన నాస్తమానభి । జనము
బుగోడనేమియును సన్ననిదెల్పదుచందనానిం । బానరగివీవ మిక్కిలిన
వోధభిముఖతరాతరంగమై । చిరుసవపాగి బాష్పములఁ జమ్ముమస్రు
క్కిగృహంతరంగునన్ ॥

మధ్యాకలహంతరితి.

చ॥ తేలివిడినానభింతికి దెబ్బకఁ దీరదుదుఃఖమెంతయుం । దెలిపెనన
న్ననామనము దిగ్గుచెస్కిన నెగులాడెను । స్వలనిక నెట్టులంచు దనవల్ల
భుగోఁ గలహించుచందము । జెలులకుఁ దెప్పజేయునచిఁపదుగాఁ మి
శోత్తమాంగమై ॥

ప్రాధాకలహంతరితి.

చ॥ సొంయుచుక్రమమిగులశోణితమందగచేలనయ్యయో । పలు
మరువాగ్నిరోధమును బన్నితివేమిటికేక రాబ్దమా । చలముననోరసడ్గదై
కన క్కెముగాఁ గలిహింపచేసితి । ఎలచుగదై వధృష్టులగువారలెరింగరు
గాహితాధముల్ ॥

పరకీయంకలహంతరితి.

చ॥ పొలిసెనుధైర్యసంతముడివోయెను లజ్జయుగడ్డిపంచలై । కలగు
రువులుఘుత్వమును గాంచి వాహిచుల్లఁ గాల్వలై । యలవడచేమనో
జ్ఞురకట్టినిభున్మదిలేకఁ బొమ్మనన్ ॥ వలసెనుకోపమందబలవంతుమగాఁ
డవిధాతయేరికిన్ ॥

సామాన్యాకలహంతరితి.

చ॥ ఎడనెడరాసులై ధనము లెవ్వనివల్ల గృహంబుజేరునా । వెడని
లురాయలట్టి ఘనవీరుడు ప్రావినిబంటువయ్యనా । దహయకనట్టిదాత
నొకతస్వయ్యనైచకఁ బొమ్మనట్టిహా । పెడతలచుండుగాయువతి బృంక
ము కెల్లనిబుచ్చియెన్నగన్ ॥

ఇది కీలక సామాన్యాక్షణాంబుగు పచ్చునునుచును.

న॥ పలిచే శాంతిరగమున్నయం . ఎన్నెందుకెరునది ప్రాప్తిరథ
త్వం కేల శాంతిరగమునది యల ॥

మృగప్రప్తిభిర్భృత్యైః క.

ఉ॥ కేవలదుఃఖమందియు నభివృద్ధితోపచియింపనోమదా । శైవలశే
య్యజేసియును పైఁడడుసిగ్గున బవ్వళింపగా । నావలగిద్దగర్వరము నంద
దుచిందదు గొప్పబిందువు । లాభపజుడేయెరుంగు నాభామఁ హించు
దురంతతామల॥ ౨

మధ్యాప్రప్తిభిర్భృత్యైః క.

ఉ॥ చీముమున్ను కట్టిపదవేచునెప్పటికంకణంబులే । తిరుగురన్న
కోటియునసీమనీ గొమ్మున నున్న జేకదా । భూమివాగ్గొరణవార్ధి
వరంశమహాశివసంబంధ । వేయిదోచెన్నయునుమింగికారిని మ
మిప్పి॥ ౩

ప్రాప్తిభిర్భృత్యైః క.

చ॥ ముగ్ధులచేరింగుడమృచును మొగ్గుచుపడుమి కృష్ణుని । స్వగు
వడిరన్న కాంచివిభు పైఁ ముత్యోఁ జనెఁగూడయక్కగా । యెరింగు నా
డియైచి చికిన్నదొలేనో యటంచుజూడగా । వెరుగుచుకరువొతి నే
గలుచే నను వానిమూలముః । ౪

పరికియాప్తిభిర్భృత్యైః క.

ఉ॥ అత్తియొరంగురీచములంటడుకన్పొమ్మపైగిజూచుదా । నిత్తై ప్రియ
ధారిణకు నేమగునోయనితోడ్కోడయిం । బత్తుమాటాపడివింబులు
కుత్తరమిచ్చునాశ్రయో । విత్తజితేజియూర్పణమ భీతినిచిత్తము చిత్తి
రింపగల॥ ౫

నామాన్యప్రప్తిభిర్భృత్యైః క.

చ॥ విరివిగగాననావిరహవేదనచేనగు ప్రేమలెంచిన । త్వరగతిగా
తుండేమగుడ పచ్చినవార్ధమలీయగోరుదా । మరికినుదమ్ములనెఱిమి
మాటికివాకిటనిల్చివెక్కుమం । జిరముగ బొప్పబిందువుల జిందువరాల్ల
గన వెగలంబుగల॥ ౬

ఇది కేవలప్రప్తిభిర్భృత్యైః కాలక్షణంబగునష్టమకనుమము.

ప॥ తానాయకు సనుననించుట లేక నాయకు దనుననుననింప జేయుటయైనది యభిసారిక సమయోచితాలంకారము శంకానుబుద్ధి నిపుణత కపటము సాహసము మొదలగుచేష్టలంగలదియల॥

ముగ్ధాభిసారిక.

పరగన్వారిదతాంత్రీకుండుతెలివే బ్రస్థాననై మిత్రము । స్మేరుపుం దూతికలీలదోచెఁ దిమిరాసీకంబుమిల్లిధ్వసు । ల్వరకల్యాణసుమంత్రముల్వలిక హేలంగేళిసాంకేతికో ॥ త్తరకుంజంబును జేరువేళయిదిముగ్ధాసిగురావించవే॥

మధ్యాభిసారిక.

చ॥ తెరువులనున్న నర్పముఁబ్రకృతినివచ్చిననీవదేమకో । గణమగమద్భుత బార్పణకుగంఢముజెందెదువారిదధ్వని । పెరునకధీరవయ్యుడమివేళల నొక్కతెగాగవచ్చునీ । వరయఁగమద్వచోరచన కావలిమోమిడదేమి నేసెదకో॥

పౌఢాభిసారిక.

చ॥ గురుకుచభారభీకు సవకోమలపల్లవపాదచారివై । వెరవున నా ధుఁజీరగలవేబలుజీకటినందు కేమియో । సరసిజగంధిసూనశరసారధి బాహుకలానిరూఢిచే । నొరపగునామనోరథరథోద్ధతికల్పభయంబదేటికి॥

పరకీయాభిసారిక.

చ॥ అలయభిసారికాంగసల కందరకున్సరియేగణింపఁగా । జలదమే భానుమంతులీము సంతమనంబువెలుంగుపయ్యదే । కలునలశయ్య రేప నలుకాననమంగజకేళిశాలయో । మలయజగంధిరోవిను విమాంగమే మాంగమగుండలంపఁగో॥

జ్యోత్స్నాభిసారిక.

చ॥ చిలుగుమఁబుంగుగట్టి చిరుచిక్కనిగంధమలందిపూవులం । గలకలనవ్వునవ్వుచెలగంబలువెన్నెలవేళనాధుని । గలయఁగబైలుదేర న కంతుఁడుమానిని బాణమేయగా । గళవళమందెనన్న జెలిగన్గొననెట్లు గునింతవారికి॥

దివసాభిసారిక.

చ॥ జనములు బట్టణాధిపతిజాతరకంధరం బిల్వబంసగా । జెనుగొని
యూరనింటగల పెద్దలుపిన్నలుముందరైనచోఁ । బసీగలయట్లునిల్చియె
డబాటుగగాముక కామినీమణు । లొనకొనికేళికుంజములు గూడుచు
నాడుచు బోయిదర్శు॥

2

సామాన్యాభిసారిక.

చ॥ సాలపునోయారపున్నడలు సామ్ములుమేనఁ జలింపమేఖలా । కల
కలరావమ్ములెగఘ్ననియందెలుమోయిబైటాఁ । గులుకుచిసాళిని
బృరపు గుబ్బలయుబ్బలు మీరసాంపుతో । జలుగుముసుంగుబూనివె
చేడియజేరె బ్రయోపకుంజము॥

౩

ఇది కేవలయభిసారికాలక్షణంబగు నష్టమకుసుమము.

—:—

చ॥ ముగ్ధలజ్జాద్రావణ మధ్యలజ్జామదనసమాన పరిగల్భకామప్రధాన
ధీరాధీరధైర్యాధైర్యప్రధాన జ్యేష్ఠస్నేహాధిక్యద్రావణ కనిష్ఠన్యూనస్నే
హాద్రావణ తృప్తరతిసంతృప్తరతి సంతృప్తతృప్తాతృప్త యత్తృప్తాశా
తృప్త యన్యగూఢచేష్టాద్రావణ ముగ్ధవోలెంగన్యసామాన్య ధనప్రాప్తి
ప్రధానగానష్టవిధనాయికల నుదహరించితి నింకబూర్వగ్రింథ సంప్రదా
యంబునం దొమ్మిదవదియగు ప్రవతన్యస్వతికందెలియజేసెద నల్ల దితత్తు
ణ ద్రావణోన్ముఖుండగు పతింగలయది, అదిపతిసాన్నిధ్యంబునంజేసి
ప్రొపితభర్తృక విరహాత్కంఠిత విప్రీలభలయందుం బ్రీయునితోగల
హించి యవమానింపమిఁ గల హంతరిత యందు నన్యోపభోగ చిహ్నం
బులంగని కోపింపమిఖండితయందు గ్రహసజ్జీరణంబులేమి వాసకసజ్జీక
యందుం బతిప్రయాణంబునివాంఛమి స్వాధీనపతిక యందు నభిసరణో
త్సవంబుకల్గమి సభిసారికయందు సంతర్భావంబుకార్భావ నటులప్తవిధ
నాయికలయందంతర్భావంబుకామినం తజ్జాపంబుకలిమి సంగీకరింపవల
సెనది కాకువచనము కాలరవీక్షణము గమనవిహ్వోపదర్శనము నిర్వే
దముసంతాపము సమ్మోహము నిశ్వాసము బాష్పము మొదలగు చేష్ట.

లంగలదియల

ముగ్ధాప్రవత్సర్యత్పతిక.

చ॥ పదరుచిబాణనాయకుడు పై నముబోయెదనంచు బల్కిన । స్ఫు
దతియువిన్న నై కడునుసూరనిమోముజవాంచియుండగా । బాదలికమీ
ర నెచ్చెలియ పూపొదచాటుక నిల్చియిద్దరుం । బెదరికపుంగిలింప నెర
పెంగలకోకిలకాకల్పిధన్వీ॥ ౨

మధ్యాప్రవత్సర్యత్పతిక.

చ॥ సౌలతిరొయిష్టహురికిని బోయెదనంచు విభుండువల్కిన । నై
లకొనిబాష్పపూరములనింపదుకన్నలవెచ్చగూర్చును॥ వలదనివిన్న
వాక్యములు వల్కదుతత్తరమందియత్తరిం ॥ బలుమరుఫాలమందడవె
బాణినిబ్రహ్మలిపింబణంపంగె॥ ౩

ప్రాధాప్రవత్సర్యత్పతిక.

చ॥ ఒనరినకూర్చితోడవిభుడూరికిబోయెదనంచు బల్కిన । స్విను
డులతాంగిచేతికిని వీడె మొసంగుచుబోయిరమ్మునీ । మనమునబడు మెన్న
టికిమాపయినంచుముప్రాణనాయకా । వినియెదువితగాగనిది వెంబడి
నాశుభవాతకలన్నియు॥ ౪

పరకీయాప్రవత్సర్యత్పతిక.

చ॥ మగనిదృణీకిరించితినిమామకునత్తకుదున్దుబట్టితి । నైగడిననీతి
బాసెతినినీతయనీవికబై నమైనహా । వెగటగుబాపమిట్లునుభవిపకందీరునె
యిట్టిమేనికిం । దగుదగుమన్మథాన్ని బరితాప సముత్థితప్రీతివేదనలో॥ ౫

సామాన్యాప్రవత్సర్యత్పతిక.

చ॥ పదరుచునీవిటూరికినిబై నముబోయెదనన్నమాత్రలో । నదటున
మేనుచిక్కి వలయంబునుబారెను నీదునుంగరం । బదిరయొసంగినంగర
మునందుధరించెద గంకణంబుగా । చెదరగనిమ్మటంచు వెలచేడియ
దూసె విటుండునిల్వగె॥ ౬

ఇది కేవలప్రవత్సర్యత్పతికాలక్షణంబగునవమకుసుమము.

చ॥ మరియుంబూర్వగ్రింకసగప్రదాయంబున సమాగచ్ఛత్పతికయ
నియెడు పదియవనామక గ్రహింపంబడియెడు నది దేశాంతరగతుడై
యుండి తన్ను గంబునవచ్చు నాధునింగని సమ్మోదానందాశ్రు విరహోప
శాంతులంగలది, సద్యస్సమ్మోదము అబ్బరపాటు గగుర్పాటు అడ్డు
తాలోచనము ప్రాగ్విరహతాపశాంతి స్థితపూర్వోత్సాహభాషణ
ము ముఖవిలాస హర్షాశ్రు సిద్ధమనోరథావాప్తులు మొదలగు చేష్టలం
గలయదియల॥

మధ్యాసమాగచ్ఛత్పతిక.

చ॥ చిరముగరాడిదేమొయని చింతిలిమార్గముజూచిచూచిమం ।
దిరమునకూరనుండి నెడ దేరగవచ్చిననాధుగాంచిబి । త్తరికుచకుంభఘర్మ
కణధారలఁ బాద్య మొసంగినవ్వుల । స్విరులనుబూజజేసి కనువేగఁజనె
బడకింటిచాయకు॥

మధ్యాసమాగచ్ఛత్పతిక.

చ॥ బదవినకూర్మిదూరమున నుండియువచ్చిననాధుజూచితా । గద
సికపుంగలింకగమకంబానరించును నింటిచాయబోఁ । బదటమునొందు
నిట్లుభయపడుకుతూహలనిచ్చితాత్మయై । కదలుచునిల్చు గొమ్మజిగి
మ్మిన చిత్తరుబామ్మకై వడి॥

ప్రాసమాగచ్ఛత్పతిక.

చ॥ కన్నులబిత్తరంబువలిగబ్బిచనుంగవసుబ్బమోముకు । స్వన్నైగ
నవ్వుగల్గెఁ బతివచ్చెనుయిష్టదేమిదెచ్చెనీ । సన్నతపూణఁచంద్రునకు
జల్లనితమ్మికిదావిరాచ్చకుం । దిన్ననచిల్కపల్కులకు దీయనదుచ్చె వి
భుండు నుచ్చెలీ॥

పరకీయాసమాగచ్ఛత్పతిక.

చ॥ పడతుకయూరనుండి పతిబాసినయానడు వీధిబోవగా । నెడయ
కదాగవాటము నొకించుకనోరగ జేసియింటివా । రుదుగక నాడుమా
టకొక యుత్తరమొక్కటివేరెయిచ్చుచుం । దడపుగఁజూచిమైవి రహ

సామాన్యసమాగచ్ఛత్పత్తిక

చ॥ తడయక నూరనుండి తిదవ్వులరా నెదురేగి బాష్పముల్ । వడివడి
జిందగద్గదిక వాతలఁగేహముఁ జేచి శయ్యపై । నిడిబహుళోపచార
ములనింపొనరింపుచు వారకాంతతా । విడుచును రొక్కపున్నుడుపువేమ
దిబెచ్చులుసూటిదేరగఁ॥

౬

ఇది కేవలసమాగచ్ఛత్పత్తికాలక్షణంబగు దశమకుసుమము.

ప॥ గ్రంథవిస్తరభీతిచే నీనాయికల కుత్తమ మధ్యమాధమత్వంబు
లు వివరింపబడదయ్యెనైన నవ్విధత్రయంబందుం బండితులూహించి క
నుంగొనుటసులభంబు మరియు విశ్వాసంబుకలిగి యూరటగా బాధ్య
మునందు సంచరించునది సభయనంబరగు నీసఖయలఁకఁగించుటఉపాలం
భించుట శిక్షించుట పరిహాసించుటనగు నీకార్యంబులంగలయది అందు
అలంకారిక.

చ॥ కులుకుమెరుంగుగుబ్బపయిఁ గూరిమినాథుని కేల్పెలంగగా । వ
లనుగఁబ్రతికాంకురము వాఁయునెపానరహస్యవేళనా । చెలువునిగోరు
చన్న మొనజీరిన యల్కిలతాంగియచ్చెలిం । గలువలబంతిచేవినరెగ
న్నులనవ్వుచుహుంకఁగింపుచుఁ॥

౭

ఉపాలంభన

ఉ॥ మిక్కిలిగజఁ సేయుచును మేఘముభూస్థలి నెల్ల వోటుల । న్నే
క్కువవఱఁ ధారలనునింపుఘటింపువిధంబునాతిరో । మక్కువనీపయిన్ని
లిపెమంచిదిమత్సరవైననీవుమే । లక్కటలేశమవ్విభాని యందివ్వవై తివి
దేమిచిత్రమే॥

౮

శిక్ష.

చ॥ పనితనికుంజముంగనియు వల్లభశేఖరుఁ గృష్ణు జూడనిం । పెన
యగఁజూచువేళ విభుడ్డిటనుచుం గనగూడుమెల్లనఁ । దినమునర్థుంక
తున్నెరవుఁ దేంట్లునురేలఁబరిభ్రమించుప । జ్ఞనజటులూగ్రచంచువు
చంచలమత్తచకోరియూధముల్॥

పరిహాసిక.

చ॥ చెలులుదశావతారములఁ జిత్రిములందులిఖించియుండులో, వెల
సెడినష్టమాకృతికి విన్నుటనామముఁ జెల్పుమాయనం । దులతులసిగ్గుని
గ్గులుకదొంగలఠెప్పలగుప్పలింపగా । జలిబిలిముద్దులేనగవు చేత నెయుత్త
రమిచ్చెనీతయున్ ॥ ౧

మ॥ దౌర్యవ్యాపారపారంగతయగునదిదూతియనగబడునాదూతినాయి
నానాయకులకు సంఘటనంబునీయు విరహము జెలుపుటయీషనులం
గలయది॥ ౨

అందుసంఘటనము

చ॥ రసికులుమెచ్చగానిపుడు రాతిరియయ్యెనుచిమ్మచీకటు । ల్భసలక
దంబహంబరవిలాసమునందిశెలాక్రమించెన య్యసమశయండునుత్పల మ
హాస్రమునెక్కి జెయకావతంబుపై । యెనపరిమాటలేలసమయోచితకృ
త్యమునిర్వహింపనే॥ ౩

విరహముజెలుపుట.

మ॥ సరసీజేక్షణకృష్ణదేవవినుమీసత్యంబునామాటమే । ల్పరగన్రా
ధదశాంతదీపకళికాభావంబునుజెందెడు । నైరయన్నీపుడపమాణని
రతిన్ నేహంబులూహింపుమా । ధరసర్వంబుమహాంశకారి రహితత్వం
బందిశ్రీనింపగా॥ ౪

ఇది సఖ్యాదిలక్షణంబగు నేకాదశకుసుమము.

గద్య.

ఇదిశ్రీమతోక్తదంపరామ వరప్రసాదలబ్ధ చతుర్విధ కవితాధురీణ
భరద్వాజ గోత్రవిత్రి వేంగళ మంత్రీపాత్రీ రంగరాయామాత్యపు
త్ర సత్కవిజనమిత్రీకుకవిలతాలవిత్రగుడిపాటి పంశపయః పారావారరా
కానుధాకర సురతాని కోదంపకప్రణీతంబైన శృంగార తనమంజరి
యందు ఏకాదశ స్తి పద్యదశంబులుండతుడకశ పంచకేసరంబులుం గ
లిగి యేకాదశ కుసుమంబులచే నురువణించు ద్వితియగుచ్చము సం
పూర్ణము.

శృంగారరసమంజరి

తృతీయగుచ్ఛము.

క॥ శ్రీరంగధామనఖివి । స్త్రోతమకరీకలాప ధగధగితకుచాం । గో
రుహకుబ్జలయగుమా । శ్రీరంగేశ్వరియభీష్టసిద్ధిలొసంగు॥ ౧

ప॥ శృంగారరసంబునకు నాయికానాయకు లిరువురు నిరూపింపంబు
డందగినవారై యుండుట నింకనాయక లక్షణంబుదహరించెద నందునా
యకులు పతియు ఉపపతియు వైశికుండునం ద్రివిధులగుదు రెట్లన విధ్యు
క్తప్రకారంబునం బాణిగ్రహణబాసర్పనతండు పతి॥ ౨

అలపతి.

చ॥ సరససుధాకణంబులనుచల్ల గంజిందుముచందమామపై । నెరయ
ఫణాతపత్రమునీడగ నేయవ దేలవానుకీ । వరసురవాహినీజలరవంబుల
జల్లుమునూగఁ మెల్లెడం । దురుసగు నెండుచేగిరిజతోవనుశాంతివహిం
పకుండుఁగఁ॥ ౩

ప॥ ఈపతి అనుకూలుండు దక్షిణండు ధృష్టుండు శతుండునసజతు
ర్విధుడగు రెట్లనంబరాంగనాపరాజ్ముఖుండై సర్వదా స్వీయానురక్తుడగు
వా డనుకూలుండు॥ ౪

అల యనుకూలుండు.

చ॥ వసుధమ్మదుత్ప మొందుదినవల్లభశైత్యముజెందుమాగఁమా ।
వెసలఘువృత్తి నింగనుము న్వేదమణంచునమీరచెంతనే । పానగుము
దండుకావనమహిమృతగాగిరీంద్రనీతయిం । పెనగగనన్న గూడిచరియిం
పునుఁగానకువచ్చుచుండగఁ॥ ౫

ప॥ నాయికా కదంబంబు నందు సహజసమానురక్తి గలవాడు ద
క్షిణండు॥ ౬

అలదక్షిణండు.

ఉ॥ ముందటనున్న మన్మథవిమోహనలోచన లెందరేనినే । నిందరీ
యందు నక్షియుగమేక్రియనిల్వెదనంచు నెంచితా । సంవచు మీర
మీలితద్వగంచలుండై మధుసూదనుండునింపొందగమేనగ్రంబులకలా

రగ నిల్చెదరస్మితాన్యుడై ।

2

ప॥ నిశ్చంకంబుగా నేరంబొనర్చియు నాయికచే బరిహరింపంబడియు
భయంబొంపక మరల్చిసియంబులంజెప్పెడువాడుగృహండు॥

౫

అలభ్యమృదు.

చ॥ విరివిగదారహారములు నేయుచువాకిలి వెళ్ళగొట్టినట్లు । గరిమవిభం
డుదూరమునఁగల్గొనుచుండెనుశయ్యచేతలం । గరనలయంబునే వెదుక
గ్రక్కునఁదావెదుకంగనచ్చెనే । బరునడిచిట్టినన్మగుడఁబాశ్వతమునంబ
వళించెనెచ్చెలీ॥

౯

ప॥ కాంతలయందు కడటఁబొనర్చు వాడుశకుండు॥

౧౦

అలశకుండు.

చ॥ విరివికొప్పునందునిమిషింతగఁగన్తురిబాట్టమచ్చియు । స్పృహతహా
రముల్నెరిపినమృతిఁగామిని విశ్వసించిన । స్వరువగుగాంచి కాగుణమొ
యారముగానవరించు చాయగా । వెరపున గేలఁబోకముడిపిడిచెలిత్తరి
తత్తరింపఁగె॥

ఇదికేవలపతిలక్షణంబగుఁ బ్రేమకుసుమము.

ప॥ ఆచారసీనుండగు వాడుపపతియగు॥

౧

అలయపపతి.

చ॥ మెలగెడుశంకచేతనని మేషతఁ జూడగ రాదువేడుకన్ । పలయ
నినాధభీతిసుఖవై ఖరిగొగిటజేర్పరాదుగా । కులుకుమెఱుంగుమోవిఁ బ
లుకుమ్ములు నేయఁగరాదునెమ్మదిం । గలమణితమ్ముగల్గదుపకాంతుని
పొందొకపొందెయింతికిన్

౨

ప॥ ఈయుపపతి కనుకూలదక్షిణధృష్టశతత్వంబులుగల వందుశతత్వం
బునియతంబు మరియునకలవేశ్యోపభోగరసికుండువై శికుండు॥

3

అల వైశికుండు.

చ॥ నెలకొనికాంచికింకిణిఘణిల్ల నిమ్రాయగఁగఁతపాళికం । దలగక
వ్వింతకూగిబక దారిరవంబులుకుల్కఁజూపులం । గలయబెడంగుఁగన్పొమ
లొకానొకత్తనచలింపసాంపున । న్మెలగెడువారకాంతరతిమెచ్చెదనేవ

లరాజుగఁ జ్ఞిగఁ||

ప|| ఈవై శికుండుత్త మమధ్యమాధమ భేదంబులఁ ద్రివిధంబులంగల
వాడు, ప్రియకెంతకోపంబై నను మదిమరి యుపచారంబు లొనర్చువాడు
త్త ముండు||

అలయుత్త మనై శికుండు.

ఉ|| కేకరలీలనిఁతికను కెంజిగజూచియుఁ జూడనట్లుగా । పైకొనిమా
టలాడడును పంతుగనన్వడుజూడఁ డెవ్వరిం । దీకొనిశయ్యఁజేరిమునుతీ
రునఁ గాంతకు వీడెమియగా । నాకుమడంచువెంతగను హారముఁ గూ
ర్చనతోత్త మాంగుడై||

మధ్యమనై శికుండు.

చ|| అగడునహాస్యలాస్యహాసముమానినిలోచనాబ్జము । ల్నిగులఁ
గశోణమైనఁగని మెచ్చుచుగుబ్బులఁ బ్రతికాంగముల్ । వగవగరీతిమేని
కినివై ఖరిమాపటివేళఁబెట్టుచున్ । సాగనులఁ జూతుగాకయనుచున్నిలిచె
న్నిలయాంగణంబున్||

ప|| లబ్ధాదయాధయంబులుపజ్జించికామక్రీడలయందు కృత్యాకృ
విచారంబు సేయనివాడధముండు||

అలయధమనై శికుండు.

ఉ|| న్యాయములజ్ఞయంగరఁణ నమ్మికకోపభయైకలేశమిం । కేయడ
జూచినన్మదిదోకించుక నెంచకఁ బుష్పకోమలిం । బాయకఁ గండజేయు
ఖరపాకవిచక్షణునెందుగాఁచిన । నోయిరైవై శికాధమ శిరోమణివీడ
ని పొరకామినుల్||

ఇది యపవతివై శికులలక్షణంబగు ద్వితీయకుసుముము.

—:—

ప|| మానిచతురులు శతాంతర్భావులు||

అందుమాని.

చ|| మనముమహేంద్ర వజ్రమగు మాటలుతీయని తేనె కోటలా ।
ననిచెలివల్కఁగోపమున నచ్చటనిల్వకఁబోయిమళ్ళితా । ననువుగవచ్చి

యంబి) మను లాశకనావళిమోముసేయునా । ధునిపమునా)లై దైత్యగ
తితోవగనింతికూక్షభావమున్. ౨

వ॥ వాక్యేష్టలవ్యంగ్యము గలవాడుచతురుడాచతురునకు వచనవ్యం
గ్యసమాగమముచేష్టావ్యంగ్యసమాగమంబని రెండుబక్షణంబులు. 3

అందు వచన వ్యంగ్యసమాగమము

ఉ॥ ముద్దియోధయంకరత మోఘునకూటజటాలమైనయీ । యద్ద
నురేయివేళలమహావనవాటికవాహినీతటిక । హద్దిర యెంటిబోయెద
వె యక్కటత్తెప్పెయేమిమితనే । యొద్దికమీరునీకు నెవరో తగినట్టిన
హాయమెన్నగన్॥ ౪

చేష్టావ్యంగ్యసమాగమము.

తే. గీ. ఎమ్మెగాఁడొక్కబంగారు నిమ్మపండు । కరజములనెత్తనొక
వింతహరువుమీర । మందిరద్వారరచితార్కమండలమున । బిందువొ
నరించి చనియెఁ బూజేఁడువదన. ౫

వ॥ ప్రోషితశతి ప్రోషితోషతి ప్రోషితవైశికుండనం బతి త్రియం
బు ప్రోషితత్వమెందు॥ ౬

నందుప్రోషితశతి.

ఉ॥ నమ్మియిరుల్గురుల్నైరులు నమ్మెగమద్దముకన్నులంటిమా । త
మ్ములు మాటలాయమృతధారలుగుబ్బలిజోడుగుబ్బలా । యెమ్మెలరం
భలూరువులుయెవ్వతెకవ్వఁ తాశిరోమణి॥ గ్రమ్ముకరొమ్మపై నిడకఁగం
తుని తాపము శాంతిబొందునే॥ ౭

ప్రోషితోషతి.

మ॥ జలకేళీకుతుకంబునంజనుచు నిచ్చ న్నెంటననోంటిరాఁ । బులక
ల్లుబ్బలనంకురార్పణములైపొంగారగాజూచితా । కలితాంతస్మితద్వక్త
రంగిత చమత్కారంబులంజాణమా । చెలినన్నుందనసామ్ముజేసికొను
టలేచింతిం చెవన్నెమ్మదిన్॥ ౮

ప్రోషితవైశికుండు.

చ॥ కులుకునొమారపుచ్చునుఁగూ గొంగరజారగుబ్బుబ్బగా । సా

లపులుమీరంగ గొనరుఁజూపుచును మరాజవీధిలో | మెలగుచుగిల్లు
గిల్లుచునుమెట్టల మెట్టవార కాంతమై | చెలువుగ గాన నొమదన చేన్ప
ల నెప్పటికిందలంచెదన్ ||

అనభిప్రాయం రసభాసుండు.

చ॥ పొలితిగొయెవ్వరుఁగనని పూవులతోటకు నొంటిఁబోయితి |
నొంపున భావగర్భముగఁ జూచితి వీడెములీడులీలగా | బలిమినిగుబ్బలే
ర్పిగఁబయ్యెదజూచితనమిజేసిని | న్నెలిమినినింగితంబెరుగజేమిట వాని
కెరుంగ జేసెదన్ ||

ప॥ సఖియంబోలెనాయికఁ బహుసించువాడు పరిహాసకుడు

ఈక్రియ ప్రియకృతపరిహాసము.

చ॥ చలమునఁజూర్చి జేసి బామనైగలుజూపిన మీరునెచ్చెలు | ద్వి
లిచినమాటలాడెనని పేమనుగ్నప్లుడు కేరినవ్వినం | గులుకుమెరుంగు
మోవిడలు గుమ్ముచునుక్కునుమ్మలింపఁగా | నెలకొనెరాధ సీతక్క
తుల నింపుచుమోమజవాంచెసిగునన్ .

న॥ అవస్థాభేదంబులు నాయికలకుగల్గునట్లున్వృత్తిస్థిద్ధంబుగా ననుకూ
లదక్షిణధృష్టశకులగు నాయకులకుంగలుగ నేరపు విప్రలబ్ధఖండితాదిభే
దంబులంగీకరింపఁబడునవిగా నెన్నంబడుగాని యవిసాంప్రదాయంబులు
కావు మరియు నొక్కప్పుడు వ్యత్యాసముగా గలుగిం జెప్పిన నది రసా
భాసంబగు ||

ఇది త్పత్రియకుసుమము.

ప॥ మరియు నీనాయకులక పీఠమదన్ విటచేటవిమాపకులన నర్మనచి
పులు నలుపురు కలరిందు కుసిత స్త్రీసాదకుండు పీఠమదన్ ||

అలపీఠమదన్ ||

ఉ॥ మానమమానకున్నగడు మంచిది మాటలుదై న్యమందనీ | పూ
నికనీడుమేనొరసి పోమిడరీమళిలీలజెందగా | మానితమూణితాక్షివ
యిమిక్కిల నెన్నెనికొగిచిలో | వానిచుఁగలంబునకు వందల మేనొన

రింతనిత్యము॥

౨

వ॥ కామతంత్రకలాకోవిదుండు విటుండు॥

౩

అలవిటుండు.

మ॥ ఇదుగో వచ్చెనుధాకరుండు పవనుండేతెంచెభృంగీతతు । ల్లది
సైర్గుంకృతిమీర సిద్ధరసనుల్లానిన్ని జేకూచియా । మదనుండేయన
వద్యవైద్యుడగుచున్మాన్వంగబ్రాజేశుపై । మదిలోనాగ్రహరోగమెల్లు
నిటుచున్నత్తద్విరేఫాలకా॥

౪

సంధానకుశలుండుచేటుండు-అలచేటుండు.

మ॥ అదిగోవచ్చెను నందననందనుడు దైవాధీనయత్నంబుగా । ని
దిగోవచ్చెను రాధకుంజమునకై యిప్పొందగానంచుదా । బదటంబందు
చుండిఘోక న్వేదకుచుం బానీయపానేచ్ఛగా । గదలేన్నర్మనఖుండునింపు
దనరంగాగైతవశ్రాంతి॥

౫

వ॥ అంగవికారాదులచే బరిహసించువాడు విదూషకుండు॥

౬

అలవిదూషకుండు.

ఉ॥ య్యెడకొంగుబట్టి యలభామనుశయ్యకుజేర్చి యంతనే । నె
య్యముమీరరైకమృడి నేర్పునవీడుచు నంతలోననే ॥ యెయ్యెడనోవి
దూషకుండుయేచెదరంగననరైస్కటా । చయ్యనవేకువం దెలుపు
సాహసకుక్కుటకంతనాదమున్॥

౭

ఇదిచతుర్థకుసుమము.

—:—

సాత్వికభావములు.

చ॥ తలకొనునట్టిలేజెమట్ల స్తబ్ధతయు బులకాంకురంబులు । బ
లుకులదోచునట్టి స్వరభంగము కంపనమున్వివర్ణముం । బలుమరు
బొప్పముంబ్రశయభావమునుం దగునట్టిలీలలే । యలవడు సాత్వికోదయ
గుణాప్తకమైకవిసమ్మతంబుగన్

౮

సాత్వికోదయము.

చ॥ పలుమరుగద్గదస్వరము పాడిమచెక్కులమేనబుల్కులు । బలు

చనమోపైగనులబెప్పము గుబ్బులఘర్మపూరము । తైలకొనునెన్న
దన్దతనెమ్మదిలోబ్రళియంగొచ్చియొ । చెలిపురవీధిలోరసికశేఖరు
రంగనిజాచెనేమో॥

ప॥ రతిస్థాయీభావంబునశృంగారంబు. సంభోగవిప్రీలంభ భేదంబు
సం ద్వివిధంబగునందు సంభోగశృంగారము॥

చ॥ గగనముసంచలించె గరికండుమునొందెను జారెమేఘముల్ । మి
గులగులా దుగ్రిలుంబాదలె మీరిగ నాఁడురావగోర్మిక । తైగడికపోత
మ్యాలికె నీటుగన్లు - డెఁజుదున్దా । సాగసెవరుంబెసంగునెడ । జ
క్కలురాలెను దిక్కులెల్లడె॥

విప్రీలంభ శృంగారము

చ॥ జలధరజాలముత్యరయ సారెకునీలువచ్చుమార్గముం । గలయఁ
గఁ జూడగోరి సతికంతసమీపముఁజేరెఁబ్రాణము । ల్వలపుమీరితానె
గణవచ్చెదనంచుదలంచెయుబ్బన । స్థలహపత్ర దంభమునఁ జన్దరె
క్కలుదాల్చెనద్దిరా॥

ప॥ ఈవిప్రీలంభ శృంగారమునకు దశాష్టలుగావు వానివివరిం
చెదను॥

తే॥ తలపులోనభిలాషచింతాస్మృతులును । వెలయుగుణకీర్తన
నోద్వేగవిలసనమును । మన్మథవ్యాధిజడతలుకొనరులయము । వలపు
ననుబూచునివిదశావస్థలనఁగ॥

ప॥ ఈయవస్థయందు సంకమేచ్ఛ యభిలాషమనంబురగు॥
అలయభిలాషము.

తే॥ తరుణి నెమ్మేలివాణ్యసరిసియందు । కేడుకనువ్రాలె నామ
నోవీక్షణములు । మనసుఘన మూటనచ్చటమన్నమయ్యె । జులకనివిగా
నదేలాడెజూపులపుడు॥

ప॥ సందశన సంతోషకారంబులం జింతించుట చింత॥
అలచింత.

తే॥ సారెకునుచేను యీనికుంజంబునెంత । కలయఁ జీతిచలకల

కంఠరవము । వేగరాధకుబాడమునువిభ్రమములు । దూరమబ్ధించున
యనాబ్జతోరణములు॥ ౧౮

వ॥ ప్రియాసంబంధచేష్టాదులజ్ఞాపకముసత్ప్రతి॥ ౧౯

అలస్మృతి.

చ॥ వినుతగుణాభ్యుదయై న రఘువీరుడదే మొవియోగమొందియు ।
స్థానముగ బాష్పపూరముగన్నులనింపెడు నూర్పుదాల్పకీం । పొనరంగ
మేనఁ గొంబులకలూచిచలింపకనుండు తెల్లనా । జనకనుతాపిలాసబ
హుసంస్కరణానుభవప్రభాముల్॥ ౨౦

వ॥ విరహవేళంగాంతాసంబంధస్మృతి యొనర్చుటగుణకీర్తనము॥

అలగుణకీర్తనము.

తే॥ గురుకుచస్పర్శమేస్పర్శకూర్మిమీర । నెలదిముఖవీక్షణంబెవో
వీక్షణంబు । అంగనాసంగకేళికథానుభావ । సమయమేకదసమయంబు
జాబులకును॥ ౨౧

వ॥ కాయక్లేశంబుచే నకలభాగ్యములను హేయంబులనితలంచుట
యుద్వేగము॥ ౨౩

చ॥ ధరవిషపాలవిత్తగునుధాంశునొక్కనిగానద్దిరా । నరకరుణా
సరోజ మదవారణమైతగుని వ్యసంతుని । స్మరునిభిరంగిగాని తనమర్చితి
వెంతటి పెద్దనై తివో । యిరవుగనేమిచేసెదవికింతటికన్నను వీరజాననా॥

వ॥ ప్రియానాశ్రయించిన కల్పితవ్యవహారము ప్రహాసము, దీనికంతః
కరణ వికారంబుగావించుట యత్కృతయగు॥ ౨౪

అలయత్కృతాప్రహాసము.

తే॥ రామయపువృత్తవీధినిరాకమున్నె । యెవ్వరేమనిరొలేక నెంత
మాత్రో । మైనమదినిల్పనాయింక నేనునెట్లు । శంబరారాతిశయబాధసం
చరించు॥ ౨౫

వ॥ జౌత్సుక్యసంపాదిత మనోహరస్యాసముచేత నూహించఁబడుప్రి
యాశ్రిత వ్యధావ్యాపారమున్నాదమనంబడు నదికాయకవాచికంబులన
బెంచువిధంబులయ్యె నందుకాయితోన్నానము॥ ౨౬

చ॥ ష్రిత్యులితావృతా శుభం యథామముఖంబుగియెంచి నాయకుం ।
 డతులితలీలమీరిం బహుళముం పీఠం యెంతయేనియుం । బ్రతినవనం
 బులేమిగని సువలిమాంబుల బంధం గునా యతపులకాంకితంబయిన
 వాస్తవముచేడనినంద్రియంగి ॥ ౨౮

* వాచికోన్మాదము.

చ॥ నెనరుం బోయుతామసేష పీఠేన చూపలు మళ్ళకున్న నె
 మ్మనమునుబంప వీ యడవల్ల కనింతిక ఫీసమయ్యెదా । నెనయంగిదర్శన
 స్మగ్గుడ చేరిచి పాణి సూరిమున్నదే । యనువు నకార్యవద్ధతిసహాయము
 నేయగచేదుఁసీయె ॥ ౨౯

చ॥ ఏమాత్రం గూఢాః పాపాన్మ సంభవంబగు తాంబువ్యాధి॥

౩౦ వ్యాధి.

క॥ గలికతాంబువ్యాధి । శాశ్వత్సంజ్ఞచందనంబులుదార్పం । జా
 ల గిరిచామేని । దేహచిలునొరున్న మిటునింపెదరే॥ ౩౧

చ॥ విహారేనావికామాత్రంబేంగిన జీవముగలయనస్థజడత॥

అలజడత.

చ॥ మెడలింప న్నపైటయని మేమవినిశ్చలతారకాక్షులుం । గదలక
 నుండుటంగరము కంకణభావవిహీనావముం । జెదరనియట్టియింతికిని
 బత్తురుబాహ్మకుభేద మొక్కటే । సొగలికనీదుమేమినిపూలుజాల్కా
 నుమేనలేమకుం॥ ౩౨

చ॥ దశానంబు స్వస్థచిత్రి సాక్షాత్కారంబులం ద్రివిధంబగునం
 దు స్వస్థదర్శనము॥ ౩౩

ఉ॥ హారములం గ్రహింపఁజొకహస్తము కంకణమంటడెంతయుం ।
 గూమిసూరిరశ్మయ కుండలముద్భంగిజేమికో । యారమునన్న
 రాత్రీగలయంగినింకిరకేకిరి ॥ ౩౪ । వోరుఁడొకండునామనము
 సూరెలుబట్టగ జేతిలోదగి॥ ౩౫

చిశ్చికాకామము.

గ॥ యెనుచి మోచి చూచి ముండుటయ గొక్కయ గిచ్చిగుచ్చి॥

నవ్వులుమీరగోర నెలవంకల దిద్దుచుహస్త లీలచే । నెలమినినీచిబార్చు
డిదియేమనియెప్పటికీతినాచితా । పాలతియుభావచిత్రికవిభుండగఁ జేరు
విమోహితాశ్చయై॥ 37

సాక్షాద్రశనము.

చ! చిరగతినెగులాడకు వెసిగ్గమసంబచలత్వ మొందకే । నెరవకుమీ
నిమేషమును నేత్రము యించుకతాళుమస్మధా । కరమునవేణువుందస
రకణవతంపితకేకిపింధుండై । మరుచిరలీలవచ్చెనిదెచ్చాచెదశీర్షధరుండై
నకృష్ణుని॥ ఇది పంచమకుసుమము.

సీ! శ్రీకరనందవరీ కాగ్రిగణ్యుండు వహిమాయగుడిపాటి వంశభవుం
డు - చిరుదుగావరఘంటునుర తానిపేరందిమహితుండౌ వేంగళమంత్రీపౌ
తు॥ డతులితుఁ డారంగయామాత్యతనయుండు నీరమాంబానందవృ
ద్ధిగరుండు । సింగనవెంకన శ్రీనిధులనుజులై భాసిల్లు కోదండవతిఘనుం
డు । సరసకవితాచమత్కారసార్వభౌముఁ డవనిశీరంగధామదయాశ్రి
తుండు । యెలమిరసమంజరినిరచియించెనందు । నలఘులైతగు గుచ్చ
త్రయంబుదనర॥

గద్య.

ఇదిశ్రీమత్కోదండరామ వరప్రసాదలబ్ధ చతుర్విధ కవితాధురీణ
భరద్వాజ గోత్రప్రవిత్ర వేంగళ మంత్రీపౌత్ర రంగరాయామాత్యపు
త్ర సత్కవిజనమిత్రకుకవిలతాలవిత్రగుడిపాటి వంశవయః షారావారరా
కాసుధాకర సురతాని కోదండవతిప్రణీతంబైన శ్రీంగార రసమంజరి
యందు ఏకోన పట్టి పద్యదళంబులుండతుదేశ వచనకేసరంబులుం గ
లిగి యేకాదశ కుసుమంబులచే నురువణించు ద్వితియగుచ్చము సం
పూర్ణము.

క॥ శీరంగనాయికానవ । నీరజసమపాదయుగమునేబూజించు॥
శీరంజిలురసమంజరి । సూరిస్తుతపాజితసుమమంజరిగల్గె॥

శ్రీంగారరసమంజరి,

సంపూర్ణము.

శ్రీవేంకటేశ్వరవిద్వాసారముద్రాక్షరశాల్క. — కాకినాడ.

10785

